

Presidència de la Generalitat

LLEI 13/2017, de 8 de novembre, de la Generalitat, del taxi de la Comunitat Valenciana [2017/10067]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans i totes les ciutadanes que les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

La Generalitat exerceix la competència exclusiva en matèria de transports terrestres que transcórreguen íntegrament pel seu territori d'acord amb el que estableix l'article 49.1.15.^a de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, en relació amb el que estableix l'article 148.1.5.^a de la Constitució espanyola, que estableix que són competència de les comunitats autònomes «els ferrocarrils i les carreteres l'itinerari de les quals transcórrega íntegrament en el territori de la comunitat autònoma i, en els mateixos termes, el transport desenvolupat per aquests mitjans o per cable».

Al seu torn, en garantia del principi d'autonomia local reconegut en la Constitució i en la normativa de règim local, els municipis exerceixen competències sobre el transport dins del seu terme municipal, especialment en aquells municipis amb població superior a cinquanta mil habitants, on el transport urbà es configura com a una competència de necessària prestació per part dels referits municipis.

D'altra banda, la competència sobre els transports terrestres que excedisquen l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.21.^a de la Constitució.

Aquesta distribució competencial fa que l'objectiu d'aquesta llei siga la regulació íntegra, completa i ordenada del servei públic impropio de transport de viatgers en taxi, tant urbà com interurbà, que permeta determinar amb claredat les competències sobre aquest servei.

Un altre objectiu d'aquesta llei és consolidar un model de prestació de servei basat en el professional autònom que és titular d'una autorització de taxi i opta per reservar a les persones físiques l'exercici de l'esmentada activitat. I, això, justificat per entendre que la realització del transport pels titulars de l'activitat garanteix una major eficàcia en el servei prestat, ja que hi ha un contacte directe entre la persona usuària i qui assumeix el risc de l'explotació, la qual cosa es traduirà en una millor protecció dels drets i la seguretat i igualtat de la persona usuària i una major capacitat d'ajust de l'oferta a la demanda, que afectarà positivament reduint l'impacte ambiental de l'activitat i beneficiant, per tant, la salut dels ciutadans. En coherència amb aquest model que vol implantar-se, la llei preveu la transmissió d'autoritzacions acumulades, ja que no pareix raonable que, en tractar-se d'un sector que no està liberalitzat i on el nombre màxim d'autoritzacions està limitat, determinats titulars puguen disposar de diverses autoritzacions al mateix temps. No obstant això, aquesta transmissió d'autoritzacions pot quedar diferida en el temps, en el supòsit de la primera i la segona autorització acumulada en excés, en determinats supòsits.

És també pretensió d'aquesta llei oferir als professionals d'aquesta activitat un marc jurídic que els permeta la seua realització en condicions d'homogeneïtat, modernitat i seguretat, rendibilitat i condicions laborals dignes, reconèixer la contribució que presten a l'activitat productiva i econòmica i destacar el component públic que caracteritza les seues prestacions.

La regulació de la prestació del servei de taxi es troba regulada actualment en la Llei 6/2011, d'1 d'abril, de la Generalitat, de mobilitat de la Comunitat Valenciana. La norma esmentada no fa una regulació única del sector del taxi, sinó que hi estan regulats uns altres tipus de transport, diferents plans de mobilitat per al desplaçament de les persones, les infraestructures de transport i el règim d'infraccions i sancions. Raons de tècnica legislativa i de seguretat jurídica aconsellen la realització d'una regulació diferenciada i única per a la prestació del servei de taxi que aclarisca el règim de competències de les distintes administracions intervinents. Així mateix, resulta convenient crear un règim

Presidencia de la Generalitat

LEY 13/2017, de 8 de noviembre, de la Generalitat, del taxi de la Comunitat Valenciana [2017/10067]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos y todas las ciudadanas que Les Corts han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

La Generalitat ostenta la competencia exclusiva en materia de transportes terrestres que transcurran íntegramente por su territorio conforme a lo establecido en el artículo 49.1.15.^a del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana, aprobado por la Ley orgánica 5/1982, de 1 de julio, en relación con lo establecido en el artículo 148.1.5.^a de la Constitución española, que establece que son competencia de las comunidades autónomas «los ferrocarriles y las carreteras cuyo itinerario transcurra íntegramente en el territorio de la comunidad autónoma y, en los mismos términos, el transporte desarrollado por estos medios o por cable».

A su vez, en garantía del principio de autonomía local reconocido en la Constitución y en la normativa de régimen local, los municipios ostentan competencias sobre el transporte dentro de su término municipal, especialmente en aquellos municipios con población superior a cincuenta mil habitantes, donde el transporte urbano se configura como una competencia de necesaria prestación por parte de los referidos municipios.

Por otro lado, la competencia sobre los transportes terrestres que excedan el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana corresponde al Estado de conformidad con el artículo 149.1.21.^a de la Constitución.

Esta distribución competencial hace que el objetivo de esta ley sea la regulación íntegra, completa y ordenada del servicio público impropio de transporte de viajeros en taxi, tanto urbano como interurbano, que permita determinar con claridad las competencias sobre el mismo.

Otro objetivo de esta ley es consolidar un modelo de prestación de servicio basado en el profesional autónomo que es titular de una autorización de taxi, optando por reservar a las personas físicas el ejercicio de la citada actividad. Y, ello, justificado por entender que la realización del transporte por los titulares de la actividad garantiza una mayor eficacia en el servicio prestado, por cuanto existe un contacto directo entre la persona usuaria y quien asume el riesgo de la explotación, lo que se traducirá en una mejor protección de los derechos y la seguridad e igualdad de la persona usuaria y una mayor capacidad de ajuste de la oferta a la demanda, que afectará positivamente reduciendo el impacto ambiental de la actividad y beneficiando, por ende, a la salud de los ciudadanos. En coherencia con este modelo que quiere implantarse, la ley prevé la transmisión de autorizaciones acumuladas, ya que no parece razonable que, tratándose de un sector que no está liberalizado y donde el número máximo de autorizaciones está limitado, puedan determinados titulares disponer de varias autorizaciones a la vez. No obstante, esta transmisión de autorizaciones puede quedar diferida en el tiempo, en el supuesto de la primera y segunda autorización acumulada en exceso, en determinados supuestos.

Es también pretensión de esta ley ofrecer a los profesionales de esta actividad un marco jurídico que les permita su realización en condiciones de homogeneidad, modernidad y seguridad, rentabilidad y condiciones laborales dignas, reconociendo la contribución que prestan a la actividad productiva y económica, destacando el componente público que caracteriza sus prestaciones.

La regulación de la prestación del servicio de taxi se encuentra regulada actualmente en la Ley 6/2011, de 1 de abril, de la Generalitat, de movilidad de la Comunitat Valenciana. Dicha norma no hace una regulación única del sector del taxi, sino que en la misma están regulados otros tipos de transporte, distintos planes de movilidad para el desplazamiento de las personas, las infraestructuras de transporte y el régimen de infracciones y sanciones. Razones de técnica legislativa y de seguridad jurídica aconsejan la realización de una regulación diferenciada y única para la prestación del servicio de taxi, clarificando el régimen de competencias de las distintas administraciones intervinien-

d'infraccions i sancions específic per a aquest sector d'activitat, ja que en l'actualitat té una regulació comuna als diferents mitjans de transport. Això, unit a les novetats que introdueix la norma, que es detallen a continuació, justifica una nova regulació del sector del taxi.

Com a novetats d'aquesta llei, a més de les esmentades anteriorment, cal destacar l'enumeració detallada dels drets i deures dels usuaris i les obligacions dels professionals del taxi, la creació de la figura dels centres de distribució de serveis de taxi amb forma de societat mercantil o cooperativa de serveis que agrupe titulars d'autoritzacions de taxi, com a instrument per al desenvolupament tecnològic i millora en la prestació del servei, i la introducció de mesures per aconseguir l'objectiu del percentatge de vehicles adaptats establert en altres lleis. També es dota d'instruments l'administració per a possibilitar la regulació del servei, amb l'objectiu de garantir la seua eficàcia, seguretat i homogeneïtat, i s'estableixen mesures per evitar autoritzacions de taxi inactives o en situació irregular, sense perjudici de reconèixer les circumstàncies personals dels titulars per mitjà del reconeixement explícit de la figura de la reactivació de l'autorització. Finalment, també es preveu la possibilitat de creació d'òrgans consultius en matèria de taxi, amb participació de representants de l'administració, de les associacions representatives del sector del taxi i dels consumidors i usuaris.

En l'exercici d'aquesta iniciativa normativa, s'ha actuat d'acord amb els principis de necessitat, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, accessibilitat, simplicitat i eficàcia, que queden reflectits en l'articulat del text.

En concret, es garanteixen els principis de necessitat i proporcionalitat en concórrer raons d'interès general com són la protecció dels drets, la seguretat i la salut dels ciutadans usuaris dels serveis de taxi, que justifiquen l'exigència d'autorització per a l'exercici de l'activitat de transport públic de viatgers en vehicles de turisme.

Per a això, la llei es distribueix en set títols, quatre disposicions addicionals, quatre transitòries, una derogatòria i set finals.

El títol I regula l'objecte, l'àmbit d'aplicació de la llei, les definicions, a fi de facilitar la comprensió de la norma i els principis generals a què ha de subjectar-se la prestació d'aquest tipus de transport, considerant la naturalesa de servei públic de caràcter impropio que li atribueix la doctrina i la jurisprudència. Així mateix, regula el repartiment de competències i atribueix al taxi l'oferta genèrica de transport en les vies públiques i altres establiments com ara aeroports, ports i estacions ferroviàries i d'autobusos.

El títol II, distribuït en quatre capítols, regula el règim jurídic de l'activitat del servei del taxi. Conté preceptes relatius a les autoritzacions de taxi; en concret, els requisits per a l'obtenció, la vigència i suspensió, el visat, rehabilitació i reactivació, la transmissió i els supòsits d'extinció.

També es realitza una regulació dels vehicles i les seues característiques, així com la seua capacitat i antiguitat i la possibilitat de substitució d'uns per uns altres menys antics, per tal d'aconseguir una major homogeneïtat del servei de taxi.

Finalment, en els capítols III i IV s'arrepleguen els articles referents a les prerrogatives de l'administració, la prestació de serveis concertats i els centres de distribució dels serveis de taxi.

El títol III arreplega el règim tarifari de la prestació dels serveis de taxi per mitjà de l'establiment de tarifes urbanes i interurbanes que responguen al tipus de contracte diferent establert amb l'usuari. Així mateix, a fi de garantir la correcta aplicació de les tarifes esmentades i que l'usuari dispose d'informació veraç, aquesta llei estableix les circumstàncies en què els vehicles que presten els serveis de taxi han d'estar proveïts d'un aparell taxímetre que permeta en tot moment als viatgers controlar el preu del transport. També s'hi incorpora l'obligació de disposar de mitjans per al cobrament telemàtic.

El títol IV regula les àrees de prestació conjunta com a entitats formades per uns quants municipis per a la millora de la prestació del servei de taxi. Els vehicles degudament autoritzats podran prestar qualsevol servei, ja tinga caràcter urbà o interurbà, que es realitze íntegrament en les dites àrees, inclús si excedeix o s'inicia fora del terme en què estiga domiciliada l'autorització. També conté preceptes relatius al

tes. Asimismo, resulta conveniente crear un régimen de infracciones y sanciones específico para este sector de actividad ya que, en la actualidad tiene una regulación común a los distintos medios de transporte. Esto, unido a las novedades que introduce la norma, que se detallan a continuación, justifica una nueva regulación del sector del taxi.

Como novedades de esta ley, además de las citadas anteriormente, cabe destacar la enumeración detallada de los derechos y deberes de los usuarios y las obligaciones de los profesionales del taxi, la creación de la figura de los centros de distribución de servicios de taxi con forma de sociedad mercantil o cooperativa de servicios que agrupe titulares de autorizaciones de taxi, como instrumento para el desarrollo tecnológico y mejora en la prestación del servicio, y la introducción de medidas para conseguir el objetivo del porcentaje de vehículos adaptados establecido en otras leyes. También se dota de instrumentos a la administración para posibilitar la regulación del servicio, con el objetivo de garantizar su eficacia, seguridad y homogeneidad, y se establecen medidas para evitar autorizaciones de taxi inactivas o en situación irregular, sin perjuicio de reconocer las circunstancias personales de los titulares mediante el reconocimiento explícito de la figura de la reactivación de la autorización. Por último, también se establece la creación de órganos consultivos en materia de taxi, con participación de representantes de la administración, de las asociaciones representativas del sector del taxi y de los consumidores y usuarios.

En el ejercicio de esta iniciativa normativa, se ha actuado de acuerdo a los principios de necesidad, proporcionalidad, seguridad jurídica, transparencia, accesibilidad, simplicidad y eficacia, que quedan reflejados en el articulado del texto.

En concreto, se garantizan los principios de necesidad y proporcionalidad al concurrir razones de interés general como son la protección los derechos, la seguridad y la salud de los ciudadanos usuarios de los servicios de taxi, que justifican la exigencia de autorización para el ejercicio de la actividad de transporte público de viajeros en vehículos de turismo.

Para ello, la ley se distribuye en siete títulos, cuatro disposiciones adicionales, cuatro transitorias, una derogatoria y siete finales.

El título I regula el objeto, ámbito de aplicación de la ley, las definiciones, al objeto de facilitar la comprensión de la norma y los principios generales a los que debe sujetarse la prestación de este tipo de transporte, considerando la naturaleza de servicio público de carácter impropio que le atribuye la doctrina y la jurisprudencia. Asimismo, regula el reparto de competencias y atribuye al taxi la oferta genérica de transporte en las vías públicas y otros establecimientos como aeropuertos, puertos y estaciones ferroviarias y de autobuses.

El título II, distribuido en cuatro capítulos, regula el régimen jurídico de la actividad del servicio del taxi. Contiene preceptos relativos a las autorizaciones de taxi; en concreto, los requisitos para su obtención, su vigencia y suspensión, su visado, rehabilitación y reactivación, su transmisión y los supuestos de extinción.

También se realiza una regulación de los vehículos y sus características, así como la capacidad y antigüedad de los mismos y la posibilidad de sustitución de unos por otros menos antiguos, con el objeto de conseguir una mayor homogeneidad del servicio de taxi.

Por último, en los capítulos III y IV se recogen los artículos referentes a las prerrogativas de la administración, la prestación de servicios concertados y los centros de distribución de los servicios de taxi.

El título III recoge el régimen tarifario de la prestación de los servicios de taxi mediante el establecimiento de tarifas urbanas e interurbanas que respondan al tipo de contrato diferente establecido con el usuario. Asimismo, con el fin de garantizar la correcta aplicación de dichas tarifas y que el usuario disponga de información veraz, la presente ley establece las circunstancias en que los vehículos que prestan los servicios de taxi deben estar provistos de un aparato taxímetro que permita en todo momento a los viajeros controlar el precio del transporte. También se incorpora la obligación de disponer de medios para el cobro telemático.

El título IV regula las áreas de prestación conjunta como entidades formadas por varios municipios para la mejora de la prestación del servicio de taxi. Los vehículos debidamente autorizados podrán prestar cualquier servicio, ya tenga carácter urbano o interurbano, que se realice íntegramente en dichas áreas, incluso si excede o se inicia fuera del término en que esté domiciliada la autorización. También contiene preceptos relativos al régimen de prestación del servicio de taxi en

règim de prestació del servei de taxi en municipis i àrees de prestació conjunta i en ports, aeroports i estacions ferroviàries i d'autobusos.

El títol V regula l'estatut jurídic de les persones usuàries i dels taxistes. La llei parteix de la concepció que el servei de taxi ha d'estar orientat a garantir a l'usuari un servei de la màxima qualitat possible. En aquest títol es regula un ampli elenc de drets de l'usuari així com d'obligacions dels prestadors del servei del taxi. Tot això, sense oblidar que la persona usuària, en fer ús d'aquest servei, necessàriament haurà de complir una sèrie de deures que estan arrellegats expressament en la llei.

El títol VI preveu la possibilitat de creació d'òrgans consultius en matèria de taxi, amb participació de representants de l'administració, de les associacions representatives del sector del taxi i de les persones consumidores i usuàries.

La funció principal dels dits òrgans és col·laborar amb l'administració de la Generalitat en la millora de les condicions de prestació dels serveis de taxi, fonamentalment quant a l'increment de la seguretat i qualitat i a la incorporació de noves tecnologies.

El títol VII arrellega el règim sancionador i el dota del marc legal adequat, per a la qual cosa efectua una regulació detallada de la inspecció, de les regles sobre la responsabilitat, de les infraccions i sancions, de les mesures cautelars necessàries per a aconseguir que les sancions s'apliquen de manera eficaç així com del procediment sancionador a aplicar.

Aquest règim sancionador atorga als municipis un instrument legal efectiu per a donar la cobertura necessària a les ordenances que es dicten en un futur per a regular aquest servei.

Finalment s'arrelleguen una sèrie de disposicions addicionals, transitòries i finals la finalitat de les quals és tenir en compte aquelles situacions que permetran una correcta aplicació de la llei.

Aquesta disposició està inclosa en el Pla normatiu de l'administració de la Generalitat per a 2017.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta llei és regular el transport públic discrecional de persones viatgeres en vehicles de turisme que es realitze dins del territori de la Comunitat Valenciana.

2. Queden exceptuats de l'aplicació d'aquesta llei:

- a) L'arrendament de vehicles de turisme amb conductor.
- b) Els transports que es realitzen en recintes tancats dedicats a activitats distintes del transport terrestre, llevat que puguin incidir en el sistema general de transports.

Article 2. Definicions

A l'efecte d'aquesta llei, s'entén per:

a) **Vehicles de turisme:** els vehicles automòbils de quatre rodes, diferents de les motocicletes, concebuts per al transport de persones, amb una capacitat entre cinc i nou places, inclosa la persona que els condueix.

b) **Taxi:** vehicle de turisme identificat com a tal amb el seu número d'autorització d'àrea de prestació conjunta o llicència municipal, taxímetre, mòdul exterior que indique posició de lliure o tarifes, si és el cas, destinat al servei de persones viatgeres.

c) **Serveis de taxi:** transport públic i discrecional de persones viatgeres realitzat en vehicles de turisme per persones físiques que disposen del títol habilitador corresponent per a la prestació del servei i que es presta per compte d'altri per mitjà de retribució econòmica subjecta a tarifa i per mitjà de contracte per la capacitat total del vehicle.

d) **Serveis urbans de taxi:** els serveis de taxi amb origen i destinació dins del terme municipal d'un únic municipi o, si és el cas, d'una àrea territorial de prestació conjunta que s'establisca de conformitat amb aquesta llei.

e) **Serveis interurbans de taxi:** els que es realitzen amb origen en un municipi o àrea de prestació conjunta i destinació fora d'aquest àmbit territorial.

f) **Transport públic:** aquell transport que es desenvolupe per compte d'altri per mitjà de retribució econòmica.

municipios y áreas de prestación conjunta y en puertos, aeropuertos y estaciones ferroviarias y de autobuses.

El título V regula el estatuto jurídico de las personas usuarias y de los taxistas. Partiendo la ley de la concepción de que el servicio de taxi debe estar orientado a garantizar al usuario un servicio de la máxima calidad posible, en este título se regula un amplio elenco de derechos del mismo así como de obligaciones de los prestadores del servicio del taxi. Todo ello, sin olvidar que la persona usuaria, al hacer uso de este servicio, necesariamente tendrá que cumplir una serie de deberes que vienen recogidos expresamente en la ley.

El título VI establece la creación de órganos consultivos en materia de taxi, con participación de representantes de la administración, de las asociaciones representativas del sector del taxi y de las personas consumidoras y usuarias.

La función principal de dichos órganos es colaborar con la administración de la Generalitat en la mejora de las condiciones de prestación de los servicios de taxi, fundamentalmente en lo relativo al incremento de la seguridad y calidad y a la incorporación de nuevas tecnologías.

El título VII recoge el régimen sancionador dotándolo del marco legal adecuado, para lo cual efectúa una regulación detallada de la inspección, de las reglas sobre la responsabilidad, de las infracciones y sanciones, de las medidas cautelares necesarias para conseguir que las sanciones se apliquen de manera eficaz así como del procedimiento sancionador a aplicar.

Este régimen sancionador otorga a los municipios un instrumento legal efectivo para dar la cobertura necesaria a las ordenanzas que se dicten en un futuro para regular este servicio.

Por último se recogen una serie de disposiciones adicionales, transitorias y finales cuyo finalidad es contemplar aquellas situaciones que van a permitir una correcta aplicación de la ley.

Esta disposición está incluida en el Plan normativo de la administración de la Generalitat para 2017.

TÍTULO I DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1. Objeto y ámbito de aplicación

1. El objeto de esta ley es regular el transporte público discrecional de personas viajeras en vehículos de turismo que se realice dentro del territorio de la Comunitat Valenciana.

2. Quedan exceptuados de la aplicación de esta ley:

- a) El arrendamiento de vehículos de turismo con conductor.
- b) Los transportes que se realicen en recintos cerrados dedicados a actividades distintas al transporte terrestre, salvo que puedan incidir en el sistema general de transportes.

Artículo 2. Definiciones

A los efectos de lo dispuesto en esta ley, se entiende por:

a) **Vehículos de turismo:** los vehículos automóviles de cuatro ruedas, distintos de las motocicletas, concebidos para el transporte de personas, con una capacidad de entre cinco y nueve plazas, incluida la persona que los conduce.

b) **Taxi:** vehículo de turismo identificado como tal con su número de autorización de área de prestación conjunta o licencia municipal, taxímetro, módulo exterior que indique posición de libre o tarifas, en su caso, destinado al servicio de personas viajeras.

c) **Servicios de taxi:** transporte público y discrecional de personas viajeras realizado por personas físicas en vehículos de turismo, disponiendo del correspondiente título habilitante para la prestación del servicio y que se presta por cuenta ajena mediante retribución económica sujeta a tarifa y mediante contrato por la capacidad total del vehículo.

d) **Servicios urbanos de taxi:** los servicios de taxi con origen y destino dentro del término municipal de un único municipio o, en su caso, de un área territorial de prestación conjunta que se establezca de conformidad con lo previsto en la presente ley.

e) **Servicios interurbanos de taxi:** los que se realizan con origen en un municipio o área de prestación conjunta y destino fuera de dicho ámbito territorial.

f) **Transporte público:** aquel transporte que se desarrolle por cuenta ajena mediante retribución económica.

g) Transport discrecional: transport que s'efectua sense subjecció a un itinerari, calendari o horari preestablit.

h) Transport de persones viatgeres: el que es dedica a efectuar desplaçaments de les persones i els seus equipatges en vehicles construïts i preparats amb aquesta finalitat.

i) Transport amb vehicle adaptat: el que es du a terme amb vehicle preparat per a contenir i utilitzar almenys una cadira de rodes ancorada i ocupada per una persona viatgera.

j) Autorització de transport públic de persones viatgeres amb vehicles de turisme o autorització de taxi: la llicència d'activitat que habilita per a realitzar transports d'aquesta classe amb vehicles matriculats a Espanya conduïts per la persona titular o per personal integrat en la seua organització.

k) Titular: persona que disposa del títol habilitador necessari per a la prestació de serveis de taxi.

l) Conductor de vehicles de turisme de transport públic de persones: persona física que guia un vehicle de turisme dedicat a la prestació dels serveis de taxi bé per ser titular del títol habilitador requerit en la present llei, bé per ser assalariat o familiar col·laborador del titular, i que disposa del permís de conducció exigít en la legislació vigent i compta amb la corresponent capacitació professional i compleix els requisits propis del titular de l'autorització que s'establisquen.

m) Centres de distribució de serveis de taxi: entitats amb personalitat jurídica pròpia que agrupa els titulars d'autoritzacions de taxi amb la finalitat de concentrar l'oferta de serveis de taxi i millorar la seua comercialització.

n) Operadors de serveis de taxi: són els titulars d'autorització i els centres de distribució de serveis de taxi.

o) Àrees de prestació conjunta: les àrees geogràfiques de caràcter supramunicipal que poden ser constituïdes de conformitat amb la present llei, per raó d'interès general, quan hi haja interacció o influència recíproca entre els serveis de taxi dels municipis que les integren.

p) Obligació de servei: exigència definida o determinada per l'administració competent en matèria de transport, a fi de garantir els serveis de transport de viatgers que el titular d'un taxi no assumiria, si considerara exclusivament el seu propi interès comercial.

q) Equipatge: qualsevol objecte o conjunt d'objectes que, a petició del viatger, l'acompanyen durant el viatge a bord del vehicle.

r) Familiar col·laborador: persona lligada al titular de l'autorització per raó de parentiu, fins al segon grau inclusivament, per consanguinitat o afinitat i, si és el cas, per adopció.

s) Transport de paqueteria o farmàcia: quan estiguen dedicats a fer un servei de transport de paquets i medicaments en les condicions que establisca la llei.

Article 3. Principis

La prestació del servei de taxi se sotmet als següents principis, a més de tots aquells previstos en la normativa vigent:

a) La universalitat, accessibilitat, continuïtat i igualtat en la prestació dels serveis de taxi.

b) Intervenció administrativa per a garantir un nivell de qualitat adequat en la prestació d'aquest servei de transport públic.

c) Assegurar l'equilibri econòmic de l'activitat i la suficiència del servei, que es prestarà mitjançant titulars que operen al seu risc o ventura, habilitats a aquest efecte per l'administració, mitjançant la competència limitada en el sector i l'establiment de tarifes màximes o obligatòries. Els titulars de les autoritzacions podran recolzar-se en persones assalariades per a la prestació del servei.

d) Respecte als drets dels usuaris reconeguts per la legislació vigent i la incorporació dels avanços tècnics que permeten la millora de les condicions de la prestació del servei, la seguretat de les persones i la protecció del medi ambient.

e) Respecte als drets dels professionals, siguen titulars o assalariats, evitant situacions d'explotació i cessió de treballadors i qualsevol altra situació de competència deslleial interna pròpia del sector, als quals dotarà dels mitjans necessaris reconeguts per la legislació vigent.

Article 4. Competències

1. La conselleria competent en matèria de transport exerceix les competències següents:

g) Transporte discrecional: transporte que se efectúa sin sujeción a un itinerario, calendario u horario preestablecido.

h) Transporte de personas viajeras: el que se dedica a efectuar desplazamientos de las personas y sus equipajes en vehículos contruidos y acondicionados a tal fin.

i) Transporte con vehículo adaptado: el que se lleva a cabo con vehículo acondicionado para contener y utilizar al menos una silla de ruedas anclada y ocupada por una persona viajera.

j) Autorización de transporte público de personas viajeras con vehículos de turismo o autorización de taxi: la licencia de actividad que habilita para realizar transportes de esta clase con vehículos matriculados en España conducidos por su titular o por personal integrado en su organización.

k) Titular: persona que dispone del título habilitante preciso para la prestación de servicios de taxi.

l) Conductor de vehículos de turismo de transporte público de personas: persona física que guía un vehículo de turismo dedicado a la prestación de los servicios de taxi bien por ser titular del título habilitante requerido en la presente ley, bien por ser asalariado o familiar colaborador de aquel, y que dispone del permiso de conducción exigido en la legislación vigente y cuenta con la correspondiente capacitación profesional y cumple los requisitos propios del titular de la autorización que se establezcan.

m) Centros de distribución de servicios de taxi: entidades con personalidad jurídica propia que agrupa a los titulares de autorizaciones de taxi con la finalidad de concentrar la oferta de servicios de taxi y mejorar su comercialización.

n) Operadores de servicios de taxi: son los titulares de autorización y los centros de distribución de servicios de taxi.

o) Áreas de prestación conjunta: las áreas geográficas de carácter supramunicipal que pueden ser constituidas de conformidad con la presente ley, por razón de interés general, cuando existiese interacción o influencia recíproca entre los servicios de taxi de los municipios que las integran.

p) Obligación de servicio: exigencia definida o determinada por la administración competente en materia de transporte, a fin de garantizar los servicios de transporte de viajeros que el titular de un taxi no asumiría, si considerase exclusivamente su propio interés comercial.

q) Equipaje: cualquier objeto o conjunto de objetos que, a petición del viajero, lo acompañan durante el viaje a bordo del vehículo.

r) Familiar colaborador: persona ligada al titular de la autorización por razón de parentesco, hasta el segundo grado inclusive, por consanguinidad o afinidad y, en su caso, por adopción.

s) Transporte de paquetería o farmacia: cuando estén dedicados a realizar un servicio de transporte de paquetes y medicamentos en las condiciones que establezca la ley.

Artículo 3. Principios

La prestación del servicio de taxi se somete a los siguientes principios, además de todos aquellos previstos en la normativa vigente:

a) La universalidad, accesibilidad, continuidad e igualdad en la prestación de los servicios de taxi.

b) Intervención administrativa para garantizar un nivel de calidad adecuado en la prestación de este servicio de transporte público.

c) Asegurar el equilibrio económico de la actividad y la suficiencia del servicio, que se prestará mediante titulares que operen a su riesgo o ventura, habilitados a tal efecto por la administración, mediante la competencia limitada en el sector y el establecimiento de tarifas máximas u obligatorias. Los titulares de las autorizaciones podrán apoyarse en personas asalariadas para la prestación del servicio.

d) Respeto a los derechos de los usuarios reconocidos por la legislación vigente y la incorporación de los avances técnicos que permitan la mejora de las condiciones de la prestación del servicio, la seguridad de las personas y la protección del medio ambiente.

e) Respeto a los derechos de los profesionales, sean titulares o asalariados, evitando situaciones de explotación y cesión de trabajadores y cualquier otra situación de competencia desleal interna propia del sector, dotándolos de los medios necesarios reconocidos por la legislación vigente.

Artículo 4. Competencias

1. La conselleria competente en materia de transporte ostenta las siguientes competencias:

a) La gestió, ordenació i control dels serveis de transport urbà en taxi prestats dins d'un àmbit supramunicipal configurat com a àrea de prestació conjunta de la Comunitat Valenciana.

b) La gestió, ordenació i control dels serveis de transport interurbà en taxi prestats entre municipis o àrees de prestació conjunta de la Comunitat Valenciana.

c) Per delegació de l'Estat, i d'acord amb la Llei orgànica 5/1987, de 30 de juliol, sobre les autoritzacions de transport públic de viatgers amb vehicles de turisme d'àmbit nacional, el seu règim tarifari i sancionador.

2. Els municipis que no formen part d'una àrea de prestació conjunta són competents sobre els serveis de transport urbà en taxi que es presten íntegrament dins del seu municipi.

3. Les competències atribuïdes als municipis s'exerciran en coordinació amb la conselleria competent en matèria de transports, especialment en matèries com el dimensionament de l'oferta o l'adopció de mesures que puguin incidir en els serveis de taxi o altres transports de viatgers competència de la Generalitat o de l'Estat.

4. Les competències a què es refereixen els punts anteriors comprendran tots els aspectes de la regulació del servei del taxi previstos en la present llei, excepte les delegades per l'Estat, que hauran d'atèndre-se a la corresponent llei de delegació i, si és el cas, a la normativa estatal d'aplicació.

5. Les competències de la Generalitat sobre transport interurbà en taxi prestat entre municipis o àrees de prestació conjunta de la Comunitat Valenciana, s'exerciran conciliant la normativa d'aplicació amb aquella que hi haja vigent per als transports interurbans d'àmbit nacional. Amb aquesta finalitat, el títol habilitador per a realitzar transport interurbà dins de la Comunitat Valenciana s'entendrà implícit en el que s'expedisca a vehicles domiciliats en aquesta, per delegació de l'Estat, per a realitzar transport interurbà d'àmbit nacional.

6. En concordança amb el punt anterior, serà aplicable la legislació estatal a tots els serveis interurbans de taxi, amb independència que el seu trajecte siga o no interior de la Comunitat Valenciana.

Article 5. Del servei de transport públic del taxi

1. Les necessitats de mobilitat individual per mitjà de transport públic de viatgers amb vehicles de turisme les satisfan els ajuntaments i la Generalitat per mitjà dels serveis de taxi urbans i interurbans definits en l'article 2 de la present llei. No podran utilitzar de manera total o parcial, així com de manera complementària, la paraula «taxi» tots aquells vehicles o serveis que no complisquen amb les característiques descrites en l'article 2 d'aquesta llei.

2. L'oferta genèrica a la persona usuària de serveis de transport públic de viatgers amb vehicles de turisme en vies públiques i establiments oberts a l'ús públic com ara ports, aeroports, estacions ferroviàries i d'autobusos, intercanviadors modals, centres esportius i d'oci, hotels i centres residencials, queda reservada per als vehicles de turisme que presten el servei de taxi regulat en la present llei. I això, sense perjudici del dret d'elecció de la persona usuària per a utilitzar el mitjà de transport que estime més adequat, després de la contractació prèvia d'aquest al marge de vies públiques i establiments ressenyats anteriorment.

3. Les administracions públiques, a través dels plans i serveis d'inspecció, vetllaran perquè es respecte aquesta reserva d'activitat a favor del servei del taxi en les vies públiques i establiments d'anàloga titularitat, dotarà de mitjans i crearà els instruments i procediments administratius oportuns per a impedir que concorreruen en aquest segment del transport de viatgers altres serveis no autoritzats.

TÍTOL II RÈGIM JURÍDIC DE L'ACTIVITAT DEL TAXI

CAPÍTOL I

Títol habilitador per a la prestació del servei de taxi

Article 6. Autorització del servei de taxi

1. El servei de taxi es realitzarà amb l'autorització prèvia administrativa expedida per la conselleria que tinga atribuïdes les competències en matèria de transports, o pels ajuntaments els municipis de les quals

a) La gestión, ordenación y control de los servicios de transporte urbano en taxi prestados dentro de un ámbito supramunicipal configurado como área de prestación conjunta de la Comunitat Valenciana.

b) La gestión, ordenación y control de los servicios de transporte interurbano en taxi prestados entre municipios o áreas de prestación conjunta de la Comunitat Valenciana.

c) Por delegación del Estado, y conforme a la Ley orgánica 5/1987, de 30 de julio, sobre las autorizaciones de transporte público de viajeros con vehículos de turismo de ámbito nacional, su régimen tarifario y sancionador.

2. Los municipios que no formen parte de un área de prestación conjunta, son competentes sobre los servicios de transporte urbano en taxi que se presten íntegramente dentro de su municipio.

3. Las competencias atribuidas a los municipios se ejercerán en coordinación con la conselleria competente en materia de transportes, especialmente en materias como el dimensionamiento de la oferta o la adopción de medidas que pudieran incidir en los servicios de taxi u otros transportes de viajeros competencia de la Generalitat o del Estado.

4. Las competencias a que se refieren los puntos anteriores alcanzarán todos los aspectos de la regulación del servicio del taxi contemplados en la presente ley, salvo las delegadas por el Estado, que habrán de atenderse a la correspondiente ley de delegación y, en su caso, a la normativa estatal de aplicación.

5. Las competencias de la Generalitat sobre transporte interurbano en taxi prestado entre municipios o áreas de prestación conjunta de la Comunitat Valenciana, se ejercerán conciliando la normativa de aplicación con la que hubiera vigente para los transportes interurbanos de ámbito nacional. A tal fin, el título habilitante para realizar transporte interurbano dentro de la Comunitat Valenciana se entenderá implícito en el que se expida a vehículos residenciados en la misma, por delegación del Estado, para realizar transporte interurbano de ámbito nacional.

6. En concordancia con el punto anterior, será de aplicación la legislación estatal a todos los servicios interurbanos de taxi, con independencia de que su trayecto sea o no interior de la Comunitat Valenciana.

Artículo 5. Del servicio de transporte público del taxi

1. Las necesidades de movilidad individual mediante transporte público de viajeros con vehículos de turismo las satisfacen los ayuntamientos y la Generalitat mediante los servicios de taxi urbanos e interurbanos definidos en el artículo 2 de la presente ley. No podrán utilizar de manera total o parcial, así como de manera complementaria, la palabra «taxi» todos aquellos vehículos o servicios que no cumplan con las características descritas en el artículo 2 de la presente ley.

2. La oferta genérica a la persona usuaria de servicios de transporte público de viajeros con vehículos de turismo en vías públicas y establecimientos abiertos al uso público como puertos, aeropuertos, estaciones ferroviarias y de autobuses, intercambiadores modales, centros deportivos y de ocio, hoteles y centros residenciales, queda reservada para los vehículos de turismo que prestan el servicio de taxi regulado en la presente ley. Y ello, sin perjuicio del derecho de elección de la persona usuaria para utilizar el medio de transporte que estime más adecuado, previa su contratación al margen de vías públicas y establecimientos reseñados anteriormente.

3. Las administraciones públicas, a través de los planes y servicios de inspección, velarán porque se respete esta reserva de actividad a favor del servicio del taxi en las vías públicas y establecimientos de análoga titularidad, dotando de medios y creando los instrumentos y procedimientos administrativos oportunos para impedir que concurran en este segmento del transporte de viajeros otros servicios no autorizados.

TÍTULO II RÉGIMEN JURÍDIC DE LA ACTIVIDAD DEL TAXI

CAPÍTULO I

Título habilitante para la prestación del servicio de taxi

Artículo 6. Autorización del servicio de taxi

1. El servicio de taxi se realizará previa autorización administrativa expedida por la conselleria que tenga atribuidas las competencias en materia de transportes, o por los ayuntamientos cuyos municipios no se

no s'hagen integrat en una àrea de prestació conjunta per a la prestació del servei de taxi, i serà atorgada per temps indefinit.

2. L'autorització s'atorgarà en favor de persones físiques habilitades a aquest efecte i que només podran ser titulars d'una única autorització i per a un vehicle. En cap supòsit podran atorgar-se autoritzacions de forma conjunta a més d'una persona ni a comunitats de béns.

3. L'autorització habilitarà per a la prestació de serveis dins de l'àmbit municipal, o del d'una àrea supramunicipal en el cas que s'haja creat una àrea de prestació conjunta per als serveis de taxi que integre uns quants municipis.

4. Aquesta autorització haurà de vincular-se, i serà prèvia, a l'expedició de l'autorització de transport interurbà competència de l'Estat, a fi que el taxi quede habilitat, així mateix, per a la prestació de serveis que excedisquen el territori del seu corresponent àmbit funcional.

5. Els titulars de les autoritzacions per a la prestació de taxi hauran de facilitar la informació que reglamentàriament es determine i que permetja identificar les persones titulars, el vehicle que tingueren adscrit per a la prestació del servei, l'associació a què pertanyen i les persones assalariades juntament amb les condicions laborals i els seus horaris, dins dels paràmetres que la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal permetja, per a l'elaboració d'una base de dades centralitzada i accessible a la ciutadania. Les persones titulars hauran de comunicar, a més, els canvis que es vagen succeint respecte de l'anterior situació comunicada a la conselleria competent en la matèria.

Article 7. Noves autoritzacions

1. L'atorgament de noves autoritzacions de taxi es realitzarà a través de procediments de lliure concurrència que respecten el dret del ciutadà que complisca els requisits a accedir en condicions d'igualtat a la titularitat de l'autorització. L'administració competent promourà, per mitjà de mesures d'acció positiva, la progressiva incorporació de dones al sector del taxi.

En la convocatòria del procediment de lliure concurrència es faran constar els criteris d'adjudicació, entre els quals es trobaran l'experiència professional, la valoració que el vehicle de turisme que es pretenga adscriure a la llicència de taxi siga adaptat per al transport de persones amb mobilitat reduïda i l'acreditació de coneixements per a atendre persones amb alguna discapacitat física o psíquica. En la resolució dels procediments de lliure concurrència després de la valoració de mèrits i requisits, en cas d'empat, l'atorgament de l'autorització es realitzarà a favor del gènere més infrarepresentat en el sector del taxi.

2. Així mateix, serà necessari un estudi previ justificatiu de l'entitat sol·licitant i l'informe dels ajuntaments afectats, de les associacions professionals i dels usuaris. En tot cas, es requereix l'informe favorable de l'òrgan competent per a expedir l'autorització de transport interurbà, en el cas que siguen diferents.

3. A les noves autoritzacions se'ls adscriurà un vehicle de fins a dos anys d'antiguitat.

4. No podran atorgar-se noves autoritzacions de taxi quan la relació entre nombre de taxis i els milers d'habitants d'un determinat municipi o àrea de prestació conjunta excedeixca la unitat. I si no s'excedeix aquesta ràtio, només podran atorgar-se noves autoritzacions de taxi en casos degudament justificats per raons de demanda que calga atendre o a fi d'aconseguir el percentatge de vehicles adaptats d'un cinc per cent, o fracció, en l'àmbit concret.

Article 8. Requisits del titular de l'autorització

1. Només podran ser titulars d'autorització de taxi els qui acrediten el compliment dels requisits següents:

a) Tenir nacionalitat espanyola o d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un altre país estranger en què, en virtut d'acords, tractats o convenis internacionals subscrits per Espanya, no siga exigible el requisit de la nacionalitat o comptar amb les autoritzacions o permisos de treball que, de conformitat amb el que disposa la legislació sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya, resulten suficients per a la realització de l'activitat de transport en el seu propi nom.

b) Haver superat proves acreditatives de la seua capacitat professional per a la prestació del servei convocades per la conselleria o ajuntament corresponent, que podran ser teòriques de formació o cultura

hayan integrado en un área de prestación conjunta para la prestación del servicio de taxi, y será otorgada por tiempo indefinido.

2. La autorización se otorgará en favor de personas físicas habilitadas al efecto y que solo podrán ser titulares de una única autorización y para un vehículo. En ningún supuesto podrán otorgarse autorizaciones de forma conjunta a más de una persona ni a comunidades de bienes.

3. La autorización habilitará para la prestación de servicios dentro del ámbito municipal, o del de un área supramunicipal en caso de que se haya creado un área de prestación conjunta para los servicios de taxi que integre a varios municipios.

4. Esta autorización habrá de vincularse, y será previa, a la expedición de la autorización de transporte interurbano competencia del Estado, a fin de que el taxi quede habilitado, asimismo, para la prestación de servicios que excedan del territorio de su correspondiente ámbito funcional.

5. Los titulares de las autorizaciones para la prestación de taxi deberán facilitar la información que reglamentariamente se determine y que permita identificar a las personas titulares, al vehículo que tuvieran adscrito para la prestación del servicio, a la asociación a la que pertenezcan y a las personas asalariadas junto con las condiciones laborales y sus horarios, dentro de los parámetros que la legislación en materia de protección de datos de carácter personal permita, para la confección de una base de datos centralizada y accesible a la ciudadanía. Las personas titulares deberán, además, comunicar los cambios que se vayan sucediendo respecto de la anterior situación comunicada a la conselleria competente en la materia.

Artículo 7. Nuevas autorizaciones

1. El otorgamiento de nuevas autorizaciones de taxi se realizará a través de procedimientos de libre concurrencia que respeten el derecho del ciudadano que cumpla los requisitos a acceder en condiciones de igualdad a la titularidad de la autorización. La administración competente promoverá, mediante medidas de acción positiva, la progresiva incorporación de mujeres al sector del taxi.

En la convocatoria del procedimiento de libre concurrencia se harán constar los criterios de adjudicación, entre los cuales se encontrarán la experiencia profesional, la valoración de que el vehículo de turismo que se pretenda adscribir a la licencia de taxi sea adaptado para el transporte de personas con movilidad reducida y la acreditación de conocimientos para atender a personas con alguna discapacidad física o psíquica. En la resolución de los procedimientos de libre concurrencia tras la valoración de méritos y requisitos, en caso de empate, el otorgamiento de la autorización se realizará a favor del género más infrarepresentado en el sector del taxi.

2. Asimismo, será necesario un estudio previo justificativo de la entidad solicitante y el informe de los ayuntamientos afectados, de las asociaciones profesionales y de los usuarios. En todo caso, se requiere el informe favorable del órgano competente para expedir la autorización de transporte interurbano, en caso de que fueran distintos.

3. A las nuevas autorizaciones se les adscribirá un vehículo de hasta dos años de antigüedad.

4. No podrán otorgarse nuevas autorizaciones de taxi cuando la relación entre número de taxis y los millares de habitantes de un determinado municipio o área de prestación conjunta exceda de la unidad. Y si no se excediera dicha ratio, sólo podrán otorgarse nuevas autorizaciones de taxi en casos debidamente justificados por razones de demanda que fuera necesario atender o a fin de conseguir el porcentaje de vehículos adaptados de un cinco por ciento, o fracción, en el ámbito concreto.

Artículo 8. Requisitos del titular de la autorización

1. Sólo podrán ser titulares de autorización de taxi quienes acrediten el cumplimiento de los siguientes requisitos:

a) Tener nacionalidad española o de un Estado miembro de la Unión Europea o de otro país extranjero en el que, en virtud de acuerdos, tratados o convenios internacionales suscritos por España, no sea exigible el requisito de la nacionalidad o contar con las autorizaciones o permisos de trabajo que, de conformidad con lo dispuesto en la legislación sobre derechos y libertades de los extranjeros en España, resulten suficientes para la realización de la actividad de transporte en su propio nombre.

b) Haber superado pruebas acreditativas de su capacitación profesional para la prestación del servicio convocadas por la conselleria o ayuntamiento correspondiente, que podrán ser teóricas de formación o cultura

general i pràctiques sobre coneixement de l'entorn i de capacitat per a la relació del conductor amb les persones usuàries. S'hi podrà incloure una prova psicotècnica que avale la capacitat per a prestar de manera professional el servei públic del taxi.

c) Tenir l'autorització per a conduir prevista per la normativa de circulació, trànsit i seguretat vial per a conduir vehicles de turisme amb antiguitat mínima d'un any. La suspensió temporal d'aquesta autorització no significarà incompliment d'aquest requisit.

d) Complir el requisit d'honorabilitat, en els termes establits en la legislació estatal i europea per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, i no tenir antecedents penals per delictes relacionats amb la seguretat viària, la integritat de les persones, per delictes de violència de gènere o delictes d'odi, sempre que les penes imposades per aquests delictes siguin superiors a dos anys. En aquest cas, els titulars podran realitzar l'efectiva prestació del servei de taxi mitjançant conductors assalariats.

e) Compliment de les obligacions fiscals, socials, laborals i mediambientals exigides per la normativa a aquest efecte.

f) Acreditar la titularitat d'un vehicle de turisme que complisca les condicions establides per a aquests vehicles en règim de propietat, arrendament financer, rënting o qualsevol altre règim admès per la normativa vigent que atribuisca la plena disponibilitat del vehicle domiciliat en l'àmbit en què se li atorgue l'autorització o en un municipi pròxim i accessible.

g) Tenir coberta la responsabilitat civil pels danys que puguen ocasionar-se en la prestació del servei, segons el que disposa la normativa vigent.

h) Qualsevol altres que normativament puguen ser exigits, en especial, referits a la millora de la seguretat en la prestació del servei.

2. Per a accedir a les proves de capacitat professional podrà exigir-se un nivell mínim d'estudis o titulació corresponent a ensenyament reglat, prova psicotècnica, coneixements suficients de castellà i, si s'estima convenient, per raó de les característiques dels usuaris de l'àmbit corresponent, de valencià i d'anglès. Tant els conductors assalariats com els familiars col·laboradors del titular de l'autorització hauran d'acreditar que compleixen els requisits reflectits en els apartats a, b, c i d del punt anterior a cada moment.

3. Els titulars d'autoritzacions de taxi en municipis o àrees de 20.000 habitants o més, explotaran el seu taxi amb plena i exclusiva dedicació, encara que sense perjudici de la possibilitat d'administrar el seu patrimoni familiar o exercir una altra activitat econòmica, sempre que en ambdós casos no es tracte de transport o activitats relacionades amb aquest. Es considera dedicació del taxista l'exercici de funcions en associacions de taxistes i en centres de distribució de serveis de taxi.

4. Als efectes disposats en l'apartat 3 anterior, tindrà la consideració de transport les activitats definides com a tals en el número 1.º de l'apartat primer de l'article 1 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres. S'entendrà inclosa dins d'aquesta definició, en tot cas, l'activitat d'arrendament de vehicle amb conductor.

Article 9. Vigència i suspensió de les autoritzacions

1. Les autoritzacions del taxi s'expedeixen de forma indefinida, si bé la validesa quedarà condicionada al visat periòdic.

2. Es podrà sol·licitar la suspensió de l'autorització per un termini de dos anys, prorrogables dos anys més, si s'acrediten causes justificades de caràcter personal que impedeixen exercir l'activitat.

3. La denegació o la concessió de la suspensió serà realitzada pel mateix òrgan que va concedir l'autorització o un altre que haja assumit formalment les competències del primer, mitjançant una resolució motivada, en el termini de tres mesos. Si transcorregut aquest termini no s'ha resolt la sol·licitud, aquesta s'entendrà estimada.

Article 10. Visat, rehabilitació i reactivació

1. La validesa de les autoritzacions de taxi quedarà condicionada al visat periòdic cada quatre anys.

2. L'objecte del visat és comprovar que es mantenen les condicions en què l'autorització va ser expedida i que es continuen complint les obligacions de caràcter fiscal, social, laboral, tècnic i mediambiental i d'antiguitat i idoneïtat del vehicle i, si és el cas, del seu taxímetre, així

cultura general y prácticas sobre conocimiento del entorno y de capacidad para la relación del conductor con las personas usuarias. Podrá incluirse una prueba psicotécnica que avale la capacidad para prestar de manera profesional el servicio público del taxi.

c) Tener la autorización para conducir prevista por la normativa de circulación, tráfico y seguridad vial para conducir vehículos de turismo con antigüedad mínima de un año. La suspensión temporal de esta autorización no significará incumplimiento de este requisito.

d) Cumplir el requisito de honorabilidad, en los términos establecidos en la legislación estatal y europea para el ejercicio de la profesión de transportista por carretera, y carecer de antecedentes penales por delitos relacionados con la seguridad vial, la integridad de las personas, por delitos de violencia de género o delitos de odio, siempre que las penas impuestas por estos delitos sean superiores a dos años. En este caso, los titulares podrán realizar la efectiva prestación del servicio de taxi mediante conductores asalariados.

e) Cumplimiento de las obligaciones fiscales, sociales, laborales y medioambientales exigidas por la normativa al efecto.

f) Acreditar la titularidad de un vehículo de turismo que cumpla las condiciones establecidas para los mismos en régimen de propiedad, arrendamiento financiero, *renting* u otro régimen admitido por la normativa vigente que atribuya la plena disponibilidad del vehículo domiciliado en el ámbito en el que se le otorgue la autorización o en un municipio próximo y accesible.

g) Tener cubierta la responsabilidad civil por los daños que pudieran ocasionarse en la prestación del servicio, según lo dispuesto en la normativa vigente.

h) Cualesquiera otros que normativamente puedan ser exigidos, en especial, referidos a la mejora de la seguridad en la prestación del servicio.

2. Para acceder a las pruebas de capacitación profesional podrá exigirse un nivel mínimo de estudios o titulación correspondiente a enseñanza reglada, prueba psicotécnica, conocimientos suficientes de castellano y, de estimarlo conveniente, por razón de las características de los usuarios del correspondiente ámbito, de valenciano y de inglés. Tanto los conductores asalariados como los familiares colaboradores del titular de la autorización deberán acreditar que cumplen los requisitos reflejados en los apartados a, b, c y d del punto anterior en todo momento.

3. Los titulares de autorizaciones de taxi en municipios o áreas de 20.000 habitantes o más, explotarán su taxi con plena y exclusiva dedicación, aunque sin perjuicio de la posibilidad de administrar su patrimonio familiar o ejercer otra actividad económica, siempre que en ambos casos no se trate de transporte o actividades relacionadas con el mismo. Se considera dedicación del taxista el desempeño de funciones en asociaciones de taxistas y en centros de distribución de servicios de taxi.

4. A los efectos dispuestos en el apartado 3 anterior, tendrá la consideración de transporte las actividades definidas como tales en el número 1.º del apartado primero del artículo 1 de la Ley 16/1987, de 30 de julio, de ordenación de los transportes terrestres. Se entenderá incluida dentro de esta definición, en todo caso, la actividad de arrendamiento de vehículo con conductor.

Artículo 9. Vigencia y suspensión de las autorizaciones

1. Las autorizaciones del taxi se expiden de forma indefinida, si bien su validez quedará condicionada a su visado periódico.

2. Se podrá solicitar la suspensión de la autorización por un plazo de dos años, prorrogables otros dos años, si se acreditaran causas justificadas de carácter personal que impidieran ejercer la actividad.

3. La denegación o concesión de la suspensión será realizada por el mismo órgano que concedió la autorización u otro que hubiera asumido formalmente las competencias del primero, mediante resolución motivada, en el plazo de tres meses. Si transcurrido este plazo no se hubiera resuelto la solicitud, la misma se entenderá estimada.

Artículo 10. Visado, rehabilitación y reactivación

1. La validez de las autorizaciones de taxi quedará condicionada a su visado periódico cada cuatro años.

2. El objeto del visado es comprobar que se mantienen las condiciones en que la autorización fue expedida y que se continúan cumpliendo las obligaciones de carácter fiscal, social, laboral, técnico y medioambiental y de antigüedad e idoneidad del vehículo y, en su caso, de su

com les condicions de dedicació del seu titular i la seua obligació de prestar habitualment el servei.

3. Transcorregut el termini previst per a la realització del visat sense haver-lo efectuat, si s'acredita el compliment de les condicions establides en l'apartat anterior, es podrà accedir a la seua rehabilitació durant l'any immediatament següent a la finalització del termini esmentat.

4. Si han transcorregut els terminis anteriors sense realitzar el tràmit del visat o rehabilitació, podrà procedir-se, excepcionalment, a la seua reactivació, dins dels quatre anys següents, si s'acredita la concurrència de causes justificades de caràcter personal del seu titular que hagen impedit el visat o la rehabilitació, encara que complint tots els requisits exigits per a les noves autoritzacions.

Article 11. Transmissió de les autoritzacions de taxi

1. Les autoritzacions de taxi les podran transmetre les persones titulars, o persones hereves, en favor d'una persona física que complisca els requisits establits per a ser titular d'autorització de taxi, sempre que no siga titular de cap altra autorització per a taxi, ni per a un altre tipus de transport, a la Comunitat Valenciana ni en qualsevol altra comunitat autònoma.

2. S'estableix el termini de dos anys per a la transmissió de les autoritzacions a favor de les persones hereves en cas de defunció del titular de l'autorització. Durant aquest termini, i fins que els hereus legítims regularitzen la situació, podran explotar la llicència mitjançant conductors assalariats que, en tot cas, hauran d'estar contractats a temps complet. En els supòsits de declaració de jubilació, s'estableix un termini màxim d'un any, prorrogable a un any més a petició justificada pel titular de l'autorització a transmetre, per a la transmissió obligatòria de les autoritzacions, sempre que, en aquest cas, la normativa de la seguretat social per a les jubilacions establisquen la incompatibilitat o la impossibilitat de l'exercici de la professió de taxista. En cas d'una incapacitat parcial o permanent que impedisca fefaentment l'exercici de la professió de taxista, no serà obligatòria la seua transmissió fins a arribar a l'edat de jubilació legalment establida o fins al moment en què es revertisca aquesta situació d'incapacitat. Mentrestant, les llicències es podran explotar mitjançant conductors assalariats que, en tot cas, hauran d'estar contractats a temps complet.

3. El termini de dos anys es computarà des del dia en què es produïska el fet causant, en el supòsit de mort. En els supòsits de jubilació i incapacitat, des de la data en què es produïsquen els efectes de la declaració expressa d'aquesta circumstància per l'òrgan competent en matèria de seguretat social.

4. Les autoritzacions de nova creació no podran transmetre's durant els sis anys següents a la seua adjudicació, excepte en supòsits de la defunció de la seua titular o de declaració de jubilació o d'incapacitat referits en l'apartat 2, i en aquest cas, s'hauran de transmetre en els terminis indicats.

5. La transmissibilitat de les autoritzacions de taxi quedarà, en tot cas, condicionada al pagament dels tributs i sancions pecuniàries imposades per resolució ferma en via administrativa que recaiguen sobre el titular per l'exercici de l'activitat.

6. Quan la transmissió siga d'una autorització que té vehicle adaptat adscrit, el nou titular, en tot cas, haurà d'adscriure a l'autorització un altre vehicle adaptat.

Article 12. Extinció de les autoritzacions de taxi

1. L'extinció de les autoritzacions de taxi es produiran per:

a) Renúncia per part del titular.

b) Caducitat per:

Primer. Incumpliment dels terminis de visat i rehabilitació i no concórrer-hi causes per a la seua reactivació al·legades pel titular.

Segon. No sol·licitar el reinici de l'activitat abans de finalitzar el termini de suspensió concedit.

c) Revocació en cas de:

Primer. Excedir l'antiguitat màxima establida per al vehicle.

Segon. No haver sol·licitat dins del termini la transmissió obligatòria establida en aquesta llei.

Tercer. L'arrendament, la cessió, el traspàs, el lloguer o l'administració de les autoritzacions i dels vehicles afectes a aquestes.

taxímetro, así como las condiciones de dedicación de su titular y su obligación de prestar habitualmente el servicio.

3. Transcurrido el plazo previsto para la realización del visado sin haberlo efectuado, si se acredita el cumplimiento de las condiciones establecidas en el apartado anterior, se podrá acceder a su rehabilitación durante el año inmediatamente siguiente a la finalización de dicho plazo.

4. Si hubieran transcurrido los plazos anteriores sin realizar el trámite de visado o rehabilitación, podrá procederse, excepcionalmente, a la reactivación de la misma, dentro de los cuatro años siguientes, si se acreditara la concurrencia de causas justificadas de carácter personal de su titular que hubieran impedido el visado o la rehabilitación, aunque cumpliendo todos los requisitos exigidos para las nuevas autorizaciones.

Artículo 11. Transmisión de las autorizaciones de taxi

1. Las autorizaciones de taxi podrán transmitirse por sus titulares, o personas herederas, en favor de una persona física que cumpla los requisitos establecidos para ser titular de autorización de taxi, siempre que no sea titular de ninguna otra autorización para taxi, ni para otro tipo de transporte, en la Comunitat Valenciana ni en cualquier otra comunidad autónoma.

2. Se establece el plazo de dos años para la transmisión de las autorizaciones a favor de las personas herederas en caso de fallecimiento del titular de la autorización. Durante este plazo, y hasta que los herederos legítimos regularicen la situación, podrán explotar la licencia mediante conductores asalariados que, en todo caso, deberán estar contratados a tiempo completo. En los supuestos de declaración de jubilación, se establece un plazo máximo de un año, prorrogable a un año más a petición justificada por el titular de la autorización a transmitir, para la transmisión obligatoria de las autorizaciones, siempre que, en este caso, la normativa de la seguridad social para las jubilaciones establezcan la incompatibilidad o la imposibilidad del ejercicio de la profesión de taxista. En caso de una incapacidad parcial o permanente que impida fehacientemente el ejercicio de la profesión de taxista, no será obligatoria su transmisión hasta llegar a la edad de jubilación legalmente establecida o hasta el momento en que se revierta dicha situación de incapacidad. Mientras tanto, las licencias se podrán explotar mediante conductores asalariados que, en todo caso, deberán estar contratados a tiempo completo.

3. El plazo de dos años se computará desde el día en que se produzca el hecho causante, en el supuesto de muerte. En los supuestos de jubilación e incapacidad, desde la fecha en que se produzcan los efectos de la declaración expresa de dicha circunstancia por el órgano competente en materia de seguridad social.

4. Las autorizaciones de nueva creación no podrán transmitirse durante los seis años siguientes a su adjudicación, salvo en supuestos del fallecimiento de su titular o de declaración de jubilación o incapacidad referidos en el apartado 2, en cuyo caso, deberán transmitirse en los plazos indicados.

5. La transmisibilidad de las autorizaciones de taxi quedará, en todo caso, condicionada al pago de los tributos y sanciones pecuniarias impuestas por resolución firme en vía administrativa que recaigan sobre el titular por el ejercicio de la actividad.

6. Cuando la transmisión sea de una autorización que tiene vehículo adaptado adscrito, el nuevo titular, en todo caso, deberá adscribir a la autorización otro vehículo adaptado.

Artículo 12. Extinción de las autorizaciones de taxi

1. La extinción de las autorizaciones de taxi se producirán por:

a) Renuncia por parte de su titular.

b) Caducidad por:

Primero. Incumplimiento de los plazos de visado y rehabilitación y no concurrir causas para su reactivación alegadas por su titular.

Segundo. No solicitar el reinicio de la actividad antes de finalizar el plazo de suspensión concedido.

c) Revocación en caso de:

Primero. Exceder la antigüedad máxima establecida para el vehículo.

Segundo. No haber solicitado en plazo la transmisión obligatoria establecida en esta ley.

Tercero. El arrendamiento, cesión, traspaso, alquiler o la administración de las autorizaciones y de los vehículos afectos a las mismas.

2. La conselleria competent en matèria de transport o els ajuntaments, si és el cas, arbitrarán el procediment per a l'extinció per revocació de les autoritzacions de taxi, en les quals haurà de quedar garantida, en tot cas, l'audiència de les persones interessades. En els supòsits de caducitat per incompliment en els terminis de visat i rehabilitació, l'extinció es produeix automàticament sense necessitat d'audiència als interessats.

3. Mentre es tramita aquest procediment, l'òrgan competent per a la seua incoació podrà adoptar, mitjançant una resolució motivada, com a mesura provisional, la prohibició de transmissió de la llicència de taxi o una altra que s'estime adequada per a assegurar l'eficàcia final de la resolució que puga recaure-hi.

CAPÍTOL II

Vehicles i característiques

Article 13. Vehicles

1. Amb caràcter general, el servei públic de taxi es realitzarà amb vehicles entre cinc i set places inclòs el conductor, si bé es podrà ampliar fins a nou places per a vehicles adaptats quan el titular de llicència de taxi així ho sol·licite. A més, hauran d'anar identificats com a tals mitjançant els distintius o els anagrames que la conselleria o els ajuntaments competents reglamenten a aquest efecte. L'autorització administrativa per a disposar de nou places en una determinada autorització d'auto taxi comportarà l'obligada adaptació de, com a mínim, una plaça per a persones amb mobilitat reduïda, en cas de vehicles adaptats per a viatjar persones en la seua pròpia cadira de rodes.

Tant en municipis com en àrees de prestació conjunta, situats en zones rurals de l'interior, podran autoritzar-se vehicles de fins a nou places, sempre que hi concórreguen raons d'interès públic per a això. A l'efecte de determinar l'interès públic, es valorarà el nivell d'oferta de transport públic col·lectiu de viatgers de què es dispose.

Amb caràcter extraordinari, quan raons d'interès públic i de competència amb altres operadors ho justifiquen, la conselleria competent en la matèria podrà autoritzar que el servei de taxi es puga prestar amb vehicles de fins a set places, inclòs conductor, o de fins a nou places, inclòs conductor i plaça o places adaptades, en un municipi o àrea de prestació conjunta, i serà en aquest cas especialment exigible la justificació prèvia de l'interès públic en l'adopció de la mesura a través d'exigents estudis de mercat previs i amb audiència d'altres operadors del transport que puguen veure afectada la seua activitat, així com de les organitzacions sindicals més representatives.

2. Els vehicles hauran d'anar identificats per la matrícula, a més d'incorporar els distintius de taxi de forma permanent, tant en portes laterals com en la part posterior, de la manera que s'haja establert en l'àmbit corresponent, i que com a mínim hauran d'indicar el municipi o àrea i el número d'autorització. Així mateix, disposaran d'un mòdul exterior que indique la seua disponibilitat o no per a prestar servei i, si és el cas, la tarifa que s'estiga aplicant quan es realitza el servei. A més, si es tracta d'un municipi o àrea de prestació conjunta d'una població de 50.000 habitants o superior, o que tinga autoritzada una tarifa urbana, el vehicle haurà de tenir instal·lat l'aparell mesurador de les tarifes corresponent, amb el mòdul corresponent que identifique totes les tarifes, i el taxista ha de disposar de mitjans telemàtics per al cobrament dels serveis a les persones viatgeres i per a l'expedició automàtica dels justificants corresponents.

3. Els vehicles seran conduïts per persones físiques titulars d'aquests o, amb una comunicació prèvia a l'administració competent en matèria de transports, per conductors assalariats o familiars col·laboradors. Per al cas dels conductors assalariats, la comunicació anirà acompanyada d'una còpia del contracte en què s'indique l'horari de treball. Hi haurà un registre d'aquests horaris de treball que podrà ser consultat per les entitats representatives del sector, amb els límits que marca la legislació en matèria de protecció de dades. Així mateix, es crearà un registre d'assalariats o conductors col·laboradors i un cens de titulars de llicències i la seua situació.

4. Els vehicles adaptats donaran servei preferent a les persones amb mobilitat reduïda, però no tindran aquest ús exclusiu.

5. En cas d'accident o avaria amb un temps de reparació superior a cinc dies, el titular del vehicle podrà continuar prestant el servei, durant

2. La conselleria competente en materia de transporte o los ayuntamientos, en su caso, arbitrarán el procedimiento para la extinción por revocación de las autorizaciones de taxi, en las que habrá de quedar garantizada, en todo caso, la audiencia de las personas interesadas. En los supuestos de caducidad por incumplimiento en los plazos de visado y rehabilitación, la extinción se produce automáticamente sin necesidad de audiencia a los interesados.

3. En tanto se tramita este procedimiento, el órgano competente para su incoación podrá adoptar, mediante resolución motivada, como medida provisional, la prohibición de transmisión de la licencia de taxi u otra que se estime adecuada para asegurar la eficacia final de la resolución que pudiera recaer.

CAPÍTULO II

Vehículos y características

Artículo 13. Vehículos

1. Con carácter general, el servicio público de taxi se realizará con vehículos de entre cinco y siete plazas incluido el conductor, si bien podrá ser ampliable hasta nueve plazas para vehículos adaptados cuando el titular de licencia de taxi así lo solicite. Además, deberán ir identificados como tal mediante los distintivos o anagramas que la conselleria o los ayuntamientos competentes reglamenten a tal efecto. La autorización administrativa para disponer de nueve plazas en una determinada autorización de auto taxi comportará la obligada adaptación de, al menos, una plaza para personas con movilidad reducida, en caso de vehículos adaptados para viajar personas en su propia silla de ruedas.

Tanto en municipios como en áreas de prestación conjunta, situados en zonas rurales del interior, podrán autorizarse vehículos de hasta nueve plazas, siempre que concurren razones de interés público para ello. A los efectos de determinar el interés público, se valorará el nivel de oferta de transporte público colectivo de viajeros de que se disponga.

Con carácter extraordinario, cuando razones de interés público y de competencia con otros operadores lo justifiquen, la conselleria competente en la materia podrá autorizar que el servicio de taxi se pueda prestar con vehículos de hasta siete plazas, incluido conductor, o de hasta nueve plazas, incluido conductor y plaza o plazas adaptadas, en un municipio o área de prestación conjunta, siendo en este caso especialmente exigible la previa justificación del interés público en la adopción de la medida a través de exigentes estudios de mercado previos y con audiencia de otros operadores del transporte que pudieran ver afectada su actividad, así como de las organizaciones sindicales más representativas.

2. Los vehículos deberán ir identificados por su matrícula, además de incorporar los distintivos de taxi de forma permanente, tanto en puertas laterales como en la parte trasera, de la manera que se haya establecido en el ámbito correspondiente, y que como mínimo deberán indicar el municipio o área y el número de autorización. Asimismo, dispondrán de módulo exterior que indique su disponibilidad o no para prestar servicio y, en su caso, la tarifa que se esté aplicando cuando se realiza el servicio. Además, si se trata de un municipio o área de prestación conjunta de una población de 50.000 habitantes o superior, o que tenga autorizada una tarifa urbana, el vehículo deberá tener instalado el correspondiente aparato medidor de las tarifas, con su correspondiente módulo que identifique todas las tarifas, y el taxista debe disponer de medios telemáticos para el cobro de los servicios a las personas viajeras y para la expedición automática de los correspondientes justificantes.

3. Los vehículos serán conducidos por personas físicas titulares de los mismos o, previa comunicación a la administración competente en materia de transportes, por conductores asalariados o familiares colaboradores. Para el caso de los conductores asalariados, dicha comunicación se acompañará de una copia del contrato en la que se indique el horario de trabajo. De estos horarios de trabajo habrá un registro que podrá ser consultado por las entidades representativas del sector, con los límites que marca la legislación en materia de protección de datos. Asimismo, se creará un registro de asalariados o conductores colaboradores y un censo de titulares de licencias y la situación de los mismos.

4. Los vehículos adaptados darán servicio preferente a las personas con movilidad reducida, pero no tendrán ese uso exclusivo.

5. En caso de accidente o avería con un tiempo de reparación superior a cinco días, el titular del vehículo podrá continuar prestando el

un termini màxim de tres mesos, amb un vehicle de característiques semblants, a determinar reglamentàriament.

6. Els serveis de taxi prestats en àrees de prestació conjunta o municipis situats en zones rurals els habitants dels quals no disposen de possibilitat de comunicació suficient mitjançant serveis públics regulars de viatgers i que es realitzen amb vehicles adaptats de nou places, inclòs conductor i plaça adaptada, podran ser autoritzats per tal que, de manera ocasional i en serveis no reiterats, puguin agrupar viatgers.

Article 14. Antiguitat i substitució de vehicles

1. L'antiguitat dels vehicles de turisme que presten servei de taxi no excedirà, amb caràcter general, els dotze anys, comptats des de la primera matriculació, o una altra inferior que puga establir la conselleria o l'ajuntament competent. Podrà admetre's, excepte disposició en contra, que els vehicles elèctrics i els vehicles adaptats que admeten cadira de rodes en què puguin viatjar persones amb mobilitat reduïda en la seua pròpia cadira, puguin continuar prestant servei fins als 14 anys d'antiguitat. En àrees o municipis de més de 200.000 habitants o amb més de 200 taxis, l'antiguitat màxima serà de 10 anys, o de 12 anys per a vehicles adaptats o elèctrics.

2. Els vehicles adscrits a autoritzacions de taxi podran substituir-se per altres menys antics, de fins a 5 anys des de la primera matriculació, que complisquen els requisits i les condicions que reglamentàriament es determinen, o per altres que complisquen els requisits d'antiguitat establits per a les noves autoritzacions.

No obstant això, podrà admetre's la substitució provisional de vehicles avariats per un termini màxim de dos mesos, amb comunicació al servei corresponent de l'administració competent, sempre que es mantinga un nivell de prestacions equivalent i el vehicle substituït no excedisca l'antiguitat màxima establida en les condicions que reglamentàriament es determinen.

3. L'antiguitat dels vehicles que s'adscriuen a noves autoritzacions, o per a la reactivació d'aquestes autoritzacions, no serà superior a dos anys, o una altra inferior que puguin establir l'Estat, la conselleria o l'ajuntament competents.

CAPÍTOL III

Prerrogatives de l'administració i serveis concertats

Article 15. Facultats de l'administració

1. La conselleria competent en matèria de transports o els ajuntaments no integrats en àrees de prestació conjunta, sempre prèvia consulta a les associacions representatives del sector, podran regular el règim dels serveis de taxi establint:

a) Obligacions de servei justificades per l'existència de demandes desatentes.

b) Mesures de control de l'oferta, com ara nombre màxim d'autoritzacions en proporció a la població o dies o hores de permanència o de descans; en aquest cas serà especialment exigible la justificació prèvia de l'interès públic en l'adopció de la mesura a través d'exigents estudis de mercat previs i amb audiència de les associacions més representatives del sector i de les organitzacions sindicals més representatives, segons el cens centralitzat d'autoritzacions, de la Comunitat Valenciana.

c) Mesures d'harmonització de la competència entre els taxistes, com ara el control de temps màxims de conducció o de descans obligatoris per als conductors.

d) Mesures de reducció del nombre d'autoritzacions, primant la retirada de l'activitat, en casos d'excés d'oferta. En aquest cas, serà necessària la realització d'un estudi previ que justifique la mesura per part de l'administració competent així com l'informe dels ajuntaments afectats, de les associacions professionals del sector i dels usuaris.

2. Així mateix, podran establir normes tendents a garantir la qualitat del servei o la prestació d'un servei homogeni, com ara la fixació d'una antiguitat màxima dels vehicles, la seua capacitat o les dimensions mínimes de l'habitacle i maleter.

3. També podran limitar l'adscripció al servei de taxi a determinat tipus de vehicles per raons mediambientals o d'accessibilitat, limitar

servicio, durante un plazo máximo de tres meses, con un vehículo de características similares, a determinar reglamentariamente.

6. A los servicios de taxi prestados en áreas de prestación conjunta o municipios situados en zonas rurales cuyos habitantes no dispongan de posibilidad de comunicación suficiente mediante servicios públicos regulares de viajeros y que se realicen con vehículos adaptados de nueve plazas, incluido conductor y plaza adaptada, se les podrá autorizar para que, de manera ocasional y en servicios no reiterados, puedan agrupar viajeros.

Artículo 14. Antigüedad y sustitución de vehículos

1. La antigüedad de los vehículos de turismo que presten servicio de taxi no excederá, con carácter general, de doce años, contados desde su primera matriculación, u otra inferior que pueda establecer la conselleria o el ayuntamiento competente. Podrá admitirse, salvo disposición en contrario, que los vehículos eléctricos y los vehículos adaptados que admitan silla de ruedas en las que puedan viajar personas con movilidad reducida en su propia silla, puedan seguir prestando servicio hasta los 14 años de antigüedad. En áreas o municipios de más de 200.000 habitantes o con más de 200 taxis, la antigüedad máxima será de 10 años, o de 12 años para vehículos adaptados o eléctricos.

2. Los vehículos adscritos a autorizaciones de taxi podrán sustituirse por otros menos antiguos, de hasta 5 años desde su primera matriculación, que cumplan los requisitos y condiciones que reglamentariamente se determinen, o por otros que cumplan los requisitos de antigüedad establecidos para las nuevas autorizaciones.

No obstante, podrá admitirse la sustitución provisional de vehículos averiados por un plazo máximo de dos meses, comunicándolo al servicio correspondiente de la administración competente, siempre que se mantenga un nivel de prestaciones equivalente y el vehículo sustituido no exceda de la antigüedad máxima establecida en las condiciones que reglamentariamente se determinen.

3. La antigüedad de los vehículos que se adscriban a nuevas autorizaciones, o para la reactivación de las mismas, no será superior a dos años, u otra inferior que pueda establecerse por el Estado, por la conselleria o el ayuntamiento competentes.

CAPÍTULO III

Prerrogativas de la administración y servicios concertados

Artículo 15. Facultades de la administración

1. La conselleria competente en materia de transportes o los ayuntamientos no integrados en áreas de prestación conjunta, siempre previa consulta a las asociaciones representativas del sector, podrán regular el régimen de los servicios de taxi estableciendo:

a) Obligaciones de servicio, justificadas por la existencia de demandas desatendidas.

b) Medidas de control de la oferta, como número máximo de autorizaciones en proporción a la población o días u horas de permanencia o de descanso, siendo en este caso especialmente exigible la previa justificación del interés público en la adopción de la medida a través de exigentes estudios de mercado previos y con audiencia de las asociaciones más representativas del sector y de las organizaciones sindicales más representativas, según el censo centralizado de autorizaciones, de la Comunitat Valenciana.

c) Medidas de armonización de la competencia entre los taxistas, como el control de tiempos máximos de conducción o de descanso obligatorios para los conductores.

d) Medidas de reducción del número de autorizaciones, primando la retirada de la actividad, en casos de exceso de oferta. En este caso, será necesario la realización de un estudio previo que justifique la medida por parte de la administración competente así como el informe de los ayuntamientos afectados, de las asociaciones profesionales del sector y de los usuarios.

2. Asimismo podrán establecer normas tendentes a garantizar la calidad del servicio o la prestación de un servicio homogéneo, como la fijación de una antigüedad máxima de los vehículos, su capacidad o las dimensiones mínimas del habitáculo y maletero.

3. También podrán limitar la adscripción al servicio de taxi a determinado tipo de vehículos por razones medioambientales o de accesi-

la publicitat sobre aquests, establir una imatge corporativa comuna i el mateix color dels vehicles, i els seus distintius, dins d'un mateix àmbit territorial, o criteris en la vestimenta dels conductors, així com un model únic de document d'identificació dels conductors.

Article 16. Prestació de serveis concertats

La conselleria competent en matèria de transports o els ajuntaments no integrats en àrees de prestació conjunta, podran regular el règim de serveis concertats de transport discrecional de viatgers o d'encàrrecs de paqueteria o farmàcia, a preus concertats prèviament, dins d'àrees de prestació conjunta o àmbit municipal corresponent, de manera que sempre quede garantida l'adequada prestació del servei de taxi.

CAPÍTOL IV

Centres de distribució de serveis de taxi

Article 17. Dels centres de distribució de serveis de taxi

1. Els centres de distribució dels serveis del taxi són entitats amb personalitat jurídica pròpia que agrupen les persones titulars d'autoritzacions de taxi amb la finalitat de concentrar l'oferta de serveis de taxi i millorar la seua comercialització.

2. Els centres de distribució dels serveis del taxi hauran de tenir domicili social i fiscal a la Comunitat Valenciana. Requeriran la corresponent autorització prèvia que atorgarà la conselleria competent en matèria de transports. Podran constituir centres de distribució de serveis del taxi les persones titulars d'autoritzacions de taxi d'un o més àmbits funcionals que s'agrupen amb aquesta finalitat i disposen de seua física ubicada en un dels àmbits funcionals en què operen, dotada dels mitjans materials de comunicació i humans, per a oferir a l'usuari un servei d'atenció personal, telefònica i telemàtica sense cost addicional al mateix preu del transport.

3. Aquests centres hauran d'adoptar forma de societat mercantil o de cooperativa de serveis que agrupe totes les persones titulars d'autorització de taxi que operen a través d'aquests, i tindran capacitat pròpia de contractació, amb el compliment previ dels requisits que puguen establir-se per als intermediaris del transport de viatgers.

4. Tant la forma que adopten com el nombre d'associats en disposició d'atendre els serveis demanats pels usuaris hauran de publicitar-se de manera permanent en qualsevol instrument de publicitat o informació del centre. Així mateix, proporcionaran a l'usuari o a les seues associacions la informació que se'ls sol·licite sobre serveis i el seu preu, especialment el de posada a disposició del vehicle abans d'iniciar el servei que es contracte.

5. En la prestació de serveis de taxi els centres responen de les obligacions contractuals referents a exigències i condicions de prestació del servei i percepció del preu del taxista enfront de l'usuari. En concret, no podran negar els serveis que se'ls demanen, excepte, per temps limitat, per no existir vehicles disponibles, o per constar impagaments de serveis anteriors per part del sol·licitant del servei. En el primer cas, s'informarà l'usuari dels temps de demora previstos; i, en el segon, se li oferirà la possibilitat de saldar el deute.

TÍTOL III RÈGIM TARIFARI

Article 18. Tarifes

1. El servei del taxi es prestarà, dins de l'àmbit municipal o de l'àrea de prestació conjunta, amb subjecció a tarifes urbanes obligatòries aprovades per l'ajuntament o la conselleria competent en matèria de transports amb un informe previ, en cas de règim de preus autoritzats, de l'òrgan autonòmic competent en matèria de preus. En tot cas, serà necessària l'audiència prèvia de les associacions professionals representatives del sector del taxi i dels consumidors i usuaris amb implantació en el territori de la Comunitat Valenciana.

2. Les tarifes interurbanes entre municipis i àrees de prestació conjunta per a serveis de taxi prestats generalment amb origen en el muni-

bilidad, limitar la publicidad sobre los mismos, establecer una imagen corporativa común y el mismo color de los vehículos, y sus distintivos, dentro de un mismo ámbito territorial, o criterios en la vestimenta de los conductores, así como un modelo único de documento de identificación de los conductores.

Artículo 16. Prestación de servicios concertados

La conselleria competente en materia de transportes o los ayuntamientos no integrados en áreas de prestación conjunta, podrán regular el régimen de servicios concertados de transporte discrecional de viajeros o de encargos de paquetería o farmacia, a precios concertados previamente, dentro de áreas de prestación conjunta o ámbito municipal correspondiente, de manera que siempre quede garantizada la adecuada prestación del servicio de taxi.

CAPÍTULO IV

Centros de distribución de servicios de taxi

Artículo 17. De los centros de distribución de servicios de taxi

1. Los centros de distribución de los servicios del taxi son entidades con personalidad jurídica propia que agrupan a las personas titulares de autorizaciones de taxi con la finalidad de concentrar la oferta de servicios de taxi y mejorar su comercialización.

2. Los centros de distribución de los servicios del taxi deberán tener domicilio social y fiscal en la Comunitat Valenciana. Requerirán de la correspondiente autorización previa a otorgar por la conselleria competente en materia de transportes. Podrán constituir centros de distribución de los servicios del taxi las personas titulares de autorizaciones de taxi de uno o más ámbitos funcionales que se agrupen a tal fin y dispongan de sede física ubicada en uno de los ámbitos funcionales en que operen, dotada de los medios materiales de comunicación y humanos, para ofrecer al usuario un servicio de atención personal, telefónica y telemática sin coste adicional al propio precio del transporte.

3. Estos centros deberán adoptar forma de sociedad mercantil o de cooperativa de servicios que agrupe a todas las personas titulares de autorización de taxi que operen a través de los mismos, y tendrán capacidad propia de contratación, previo cumplimiento de los requisitos que pudieran establecerse para los intermediarios del transporte de viajeros.

4. Tanto la forma que adopten como el número de asociados en disposición de atender los servicios demandados por los usuarios deberán publicitarse de manera permanente en cualquier instrumento de publicidad o información del centro. Asimismo, proporcionarán al usuario o a sus asociaciones la información que se les solicite sobre servicios y su precio, especialmente el de puesta a disposición del vehículo antes de iniciar el servicio que se contrate.

5. En la prestación de servicios de taxi los centros responden de las obligaciones contractuales referentes a exigencias y condiciones de prestación del servicio y percepción del precio del taxista ante el usuario. En concreto, no podrán negar los servicios que se les demanden, salvo, por tiempo limitado, por no existir vehículos disponibles, o por constar impagos de servicios anteriores por parte del demandante del servicio. En el primer caso, se informará al usuario de los tiempos de demora previstos; y, en el segundo, se le ofrecerá la posibilidad de saldar la deuda.

TÍTULO III RÉGIMEN TARIFARIO

Artículo 18. Tarifas

1. El servicio del taxi se prestará, dentro del ámbito municipal o del área de prestación conjunta, con sujeción a tarifas urbanas obligatorias aprobadas por el ayuntamiento o la conselleria competente en materia de transportes previo informe, en caso de régimen de precios autorizados, del órgano autonómico competente en materia de precios. En todo caso, será necesaria la previa audiencia de las asociaciones profesionales representativas del sector del taxi y de los consumidores y usuarios con implantación en el territorio de la Comunitat Valenciana.

2. Las tarifas interurbanas entre municipios y áreas de prestación conjunta para servicios de taxi prestados generalmente con origen en el

cipi o àrea en què tinguen atorgada l'autorització de transport i destinació fora d'aquest, les establirà la conselleria competent en matèria de transports i tindran el caràcter de màximes. Les tarifes interurbanes s'aplicaran en la totalitat del trajecte del servei, amb independència del caràcter de l'itinerari de pas, obeint el caràcter del contracte de transport interurbà establert.

3. En cas de municipis que no tinguen aprovada una tarifa urbana, s'hi aplicarà subsidiàriament, i amb caràcter obligatori, la tarifa interurbana que pugua correspondre.

4. La tarifa interurbana que s'aprove serà comuna per a tots els serveis interurbans amb origen a la Comunitat Valenciana. També seran comuns els elements fixos de les tarifes urbanes d'àrees de prestació conjunta, com ara suplementos per conceptes semblants, mínims de percepció o tarifa màxima fins al punt d'arrellega del viatger. No podrà haver-hi diferenciació de tarifa en funció del tipus o capacitat del vehicle.

5. Les tarifes podran ser revisades periòdicament o, de manera excepcional, quan es produïska una variació en el cost del servei que altere significativament l'equilibri econòmic.

Article 19. Taxímetre

1. Els vehicles que presten els serveis de taxi urbà i interurbà han d'estar equipats amb un aparell taxímetre degudament precintat, homologat i verificat d'acord amb les normes establides per l'òrgan competent en matèria de metrologia, a fi de determinar el preu de cada servei. Queden exceptuats d'aquesta obligació els vehicles adscrits a autoritzacions de taxi d'àmbits que no tinguen establida una tarifa urbana, que utilitzaran el comptakilòmetres del vehicle com a instrument de mesura per a l'aplicació de la tarifa, tret que es tracte d'un municipi o àrea de població de cinquanta mil habitants o superior, que incorporaran taxímetre, en tot cas.

2. El taxímetre ha d'estar ubicat en la part davantera dels vehicles, a fi de permetre'n la visualització per les persones usuàries, ha d'estar il·luminat quan estiga en funcionament i ha de ser utilitzat, sempre que el porte instal·lat el vehicle, durant la prestació del servei, amb independència que la tarifa interurbana pugua resultar superior al preu pactat pel servei.

3. Els nous taxímetres que s'instal·len a partir de l'entrada en vigor de la llei hauran d'incorporar impressora de factura i, en tot cas, transcorregut un any des de la seua entrada en vigor.

TÍTOL IV ÀREES DE PRESTACIÓ CONJUNTA I RÈGIM DE PRESTACIÓ DEL SERVEI DEL TAXI

Article 20. Àrees de prestació conjunta

1. Podran crear-se àrees de prestació conjunta que compreguen uns quants municipis quan hi haja interacció o influència recíproca entre els serveis de taxi dels municipis que les integren o hi concórrega qualsevol altra circumstància d'interès general.

2. Aquestes àrees, amb caràcter permanent i definitiu, s'establiran per ordre de la conselleria competent en matèria de transports, amb consulta prèvia a les associacions representatives de les persones usuàries i taxistes i la conformitat prèvia de dos terços dels ajuntaments afectats que representen almenys un cinquanta per cent de la seua població de dret. No obstant això, fins i tot existint aquesta conformitat, els ajuntaments dels municipis dels quals tinguen més de 200.000 habitants de dret, o més de 200 taxis, podran negar-se a la seua integració en una àrea de prestació conjunta.

3. L'autorització d'àrea de prestació conjunta és comprensiva i substitueix la llicència municipal de taxi de l'ajuntament del municipi del qual s'ha integrat en l'àrea i l'autorització de transport interurbà.

4. L'autorització d'àrea habilita els seus titulars a prestar serveis urbans i interurbans amb origen en qualsevol dels municipis que componguen l'àrea, en les condicions i de conformitat amb les tarifes que a aquest efecte estableixca l'administració competent.

municipio o área en el que tengan otorgada la autorización de transporte y destino fuera del mismo, las establecerá la conselleria competente en materia de transportes y tendrán el carácter de máximas. Las tarifas interurbanas se aplicarán en la totalidad del trayecto del servicio, con independencia del carácter del itinerario de paso, obedeciendo al carácter del contrato de transporte interurbano establecido.

3. En caso de municipios que no tengan aprobada una tarifa urbana, se aplicará subsidiariamente, y con carácter obligatorio, la tarifa interurbana que pudiera corresponder.

4. La tarifa interurbana que se apruebe será común para todos los servicios interurbanos con origen en la Comunitat Valenciana. También serán comunes los elementos fijos de las tarifas urbanas de áreas de prestación conjunta, como suplementos por conceptos similares, mínimos de percepción o tarifa máxima hasta el punto de recogida del viajero. No podrá haber diferenciación de tarifa en función del tipo o capacidad del vehículo.

5. Las tarifas podrán ser revisadas periódicamente o, de manera excepcional, cuando se produzca una variación en el coste del servicio que altere significativamente el equilibrio económico.

Artículo 19. Taxímetro

1. Los vehículos que presten los servicios de taxi urbano e interurbano deben estar equipados con un aparato taxímetro debidamente precintado, homologado y verificado de acuerdo con las normas establecidas por el órgano competente en materia de metrología, a fin de determinar el precio de cada servicio. Quedan exceptuados de dicha obligación los vehículos adscritos a autorizaciones de taxi de ámbitos que no tengan establecida una tarifa urbana, que utilizarán el cuentakilómetros del vehículo como instrumento de medida para la aplicación de la tarifa, excepto que se trate de un municipio o área de población de cincuenta mil habitantes o superior, que incorporarán taxímetro, en todo caso.

2. El taxímetro habrá de estar ubicado en la parte delantera de los vehículos, a fin de permitir su visualización por las personas usuarias, teniendo que estar iluminado cuando estuviese en funcionamiento y teniendo que ser utilizado, siempre que lo lleve instalado el vehículo, durante la prestación del servicio, con independencia de que la tarifa interurbana pudiera resultar superior al precio pactado por el servicio.

3. Los nuevos taxímetros que se instalen a partir de la entrada en vigor de la ley deberán incorporar impresora de factura y, en cualquier caso, transcurrido un año desde la entrada en vigor de la misma.

TÍTULO IV ÁREAS DE PRESTACIÓN CONJUNTA Y RÉGIMEN DE PRESTACIÓN DEL SERVICIO DEL TAXI

Artículo 20. Áreas de prestación conjunta

1. Podrán crearse áreas de prestación conjunta que abarquen a varios municipios cuando existiese interacción o influencia recíproca entre los servicios de taxi de los municipios que las integran o concorra cualquier otra circunstancia de interés general.

2. Dichas áreas, con carácter permanente y definitivo, se establecerán por orden de la conselleria competente en materia de transportes, previa consulta a las asociaciones representativas de las personas usuarias y taxistas y previa conformidad de dos tercios de los ayuntamientos afectados que representen al menos un cincuenta por ciento de su población de derecho. No obstante, aun mediando esta conformidad, los ayuntamientos cuyos municipios tengan más de 200.000 habitantes de derecho, o más de 200 taxis, podrán negarse a su integración en un área de prestación conjunta.

3. La autorización de área de prestación conjunta es comprensiva y sustituye a la licencia municipal de taxi del ayuntamiento cuyo municipio se ha integrado en el área y a la autorización de transporte interurbano.

4. La autorización de área habilita a sus titulares a prestar servicios urbanos e interurbanos con origen en cualquiera de los municipios que compongan el área, en las condiciones y de conformidad con las tarifas que a este efecto establezca la administración competente.

Article 21. Règim de prestació dels serveis del taxi

1. Els serveis de taxi es realitzaran, generalment, contractats per la capacitat total del vehicle, amb obligació de prestar habitualment el servei, en els termes que puguen establir-se, excepte en cas de normativa sobre descansos regulada per l'administració. En tot cas, la prestació de serveis de taxi es realitzarà a compte i risc dels seus titulars.

2. D'acord amb la normativa estatal aplicable els serveis interurbans de taxi es realitzen, generalment, amb origen en el municipi o àrea de prestació conjunta on tinguen atorgada l'autorització, encara que amb la possibilitat de carregar en ports, aeroports i, si és el cas, estacions ferroviàries i d'autobusos, si es tracta de serveis prèviament i expressament contractats amb destinació al municipi o àrea de prestació conjunta on tinga domiciliada l'autorització. Com a garantia de l'existència del contracte esmentat, i per a facilitar el control, la conselleria competent en matèria de transports facilitarà els mitjans perquè puguen comunicar-se a aquests serveis prèviament a la seua realització.

3. En cas de situacions temporals en què s'espere afluència de persones viatgeres que no puguen ser ateses pels taxis de l'àmbit corresponent, la conselleria competent en matèria de transports podrà autoritzar que hi operen els taxis domiciliats en altres àmbits limítrofs o pròxims i a tarifa pròpia de l'àmbit de residència de l'autorització o, si és el cas, a tarifa interurbana.

4. Excepcionalment, en casos d'assistència o necessitat d'auxili immediat, o per a atendre necessitats justificades d'interès públic, podrà realitzar-se l'arregle de passatge en un municipi o àrea diferents dels de residència de l'autorització i a tarifa pròpia de l'àmbit de residència de l'autorització o, si és el cas, a tarifa interurbana. Per als casos d'assistència o necessitat d'auxili immediat bastarà amb la comunicació per part del titular de l'autorització a la conselleria competent en matèria de transports en el termini de 10 dies posteriors a la realització d'aquest servei excepcional. Per a necessitats justificades d'interès públic caldrà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de transports.

Article 22. Règim de prestació del servei del taxi en ports, aeroports i estacions ferroviàries i d'autobusos

1. El servei de transport en vehicles de turisme en ports, aeroports i estacions ferroviàries i d'autobusos de la Comunitat Valenciana serà atès i garantit pels taxis del municipi o àrea de prestació conjunta on la terminal de l'aeroport, port o estació estiga ubicada. I això sense perjudici de l'aplicació de les previsions contingudes en els apartats 3 i 4 de l'article 21.

2. L'establiment de les parades dins dels recintes de ports, aeroports i estacions ferroviàries i d'autobusos per tal d'oferir el servei de taxi a les persones usuàries, serà competència del titular o explotador de la infraestructura.

3. El règim general de prestació de serveis de taxi en ports i aeroports ha d'estar d'acord amb la regulació estatal establida a aquest efecte i de manera que concilie la garantia de servei de taxi amb el dret d'elecció de la persona usuària de municipis o àrees de prestació conjunta diferents del d'ubicació d'aquests establiments. Aquest mateix règim s'amplia a les estacions ferroviàries d'alta velocitat.

TÍTOL V ESTATUT JURÍDIC DE LES PERSONES USUÀRIES I TAXISTES

Article 23. Drets de les persones usuàries del taxi

Sense perjudici dels drets reconeguts amb caràcter general per la normativa vigent i aquells altres que els reconeguen les normes que despleguen aquesta llei, les persones usuàries del servei de taxi tenen els drets següents:

a) A accedir al servei en condicions d'igualtat. Les persones conductores que presten el servei hauran de proporcionar la seua ajuda a les persones amb mobilitat reduïda o invidents, així com a aquelles que vagen acompanyades de xiquets o a les dones gestants, i hauran de carregar i descarregar el seu equipatge, especialment si es tracta de cadira de rodes o altres elements amb què s'auxilien les persones amb mobilitat reduïda. Els vehicles hauran d'estar en disposició de poder

Artículo 21. Régimen de prestación de los servicios del taxi

1. Los servicios de taxi se realizarán, generalmente, contratados por la capacidad total del vehículo, con obligación de prestar habitualmente el servicio, en los términos que pudiera establecerse, salvo en caso de normativa sobre descansos regulada por la administración. En todo caso, la prestación de servicios de taxi se realizará a riesgo y ventura de sus titulares.

2. Conforme a la normativa estatal aplicable los servicios interurbanos de taxi se realizan, generalmente, con origen en el municipio o área de prestación conjunta donde tengan otorgada la autorización, aunque con la posibilidad de cargar en puertos, aeropuertos y, en su caso, estaciones ferroviarias y de autobuses, si se trata de servicios previa y expresamente contratados con destino al municipio o área de prestación conjunta donde tenga residenciada la autorización. Como garantía de la existencia de dicho contrato, y para facilitar el control, la conselleria competente en materia de transportes facilitará los medios para que puedan comunicarse estos servicios previamente a su realización.

3. En caso de situaciones temporales en que se espere afluencia de personas viajeras que no puedan ser atendidas por los taxis del ámbito correspondiente, la conselleria competente en materia de transportes podrá autorizar que operen en el mismo los taxis residenciados en otros ámbitos limítrofes o cercanos y a tarifa propia del ámbito de residencia de la autorización o, en su caso, a tarifa interurbana.

4. Excepcionalmente, en casos de asistencia o necesidad de auxilio inmediato, o para atender necesidades justificadas de interés público, podrá realizarse la recogida de pasaje en un municipio o área distintos a los de residencia de la autorización y a tarifa propia del ámbito de residencia de la autorización o, en su caso, a tarifa interurbana. Para los casos de asistencia o necesidad de auxilio inmediato bastará con la comunicación por parte del titular de la autorización a la conselleria competente en materia de transportes en el plazo de 10 días posteriores a la realización de este servicio excepcional. Para necesidades justificadas de interés público será necesaria la autorización previa de la conselleria competente en materia de transportes.

Artículo 22. Régimen de prestación del servicio del taxi en puertos, aeropuertos y estaciones ferroviarias y de autobuses

1. El servicio de transporte en vehículos de turismo en puertos, aeropuertos y estaciones ferroviarias y de autobuses de la Comunitat Valenciana será atendido y garantizado por los taxis del municipio o área de prestación conjunta donde la terminal del aeropuerto, puerto o estación esté ubicada. Y ello sin perjuicio de la aplicación de las previsions contenidas en los apartados 3 y 4 del artículo 21.

2. El establecimiento de las paradas dentro de los recintos de puertos, aeropuertos y estaciones ferroviarias y de autobuses con el objeto de ofertar el servicio de taxi a las personas usuarias, será competencia del titular o explotador de dicha infraestructura.

3. El régimen general de prestación de servicios de taxi en puertos y aeropuertos debe ser acorde con la regulación estatal establecida al efecto y de manera que concilie la garantía de servicio de taxi con el derecho de elección de la persona usuaria de municipios o áreas de prestación conjunta distintos al de ubicación de estos establecimientos. Este mismo régimen se amplía a las estaciones ferroviarias de alta velocidad.

TÍTULO V ESTATUTO JURÍDIC DE LAS PERSONAS USUARIAS Y TAXISTAS

Artículo 23. Derechos de las personas usuarias del taxi

Sin perjuicio de los derechos reconocidos con carácter general por la normativa vigente y aquellos otros que les reconozcan las normas que desarrollen la presente ley, las personas usuarias del servicio de taxi tienen los siguientes derechos:

a) A acceder al servicio en condiciones de igualdad. Las personas conductoras que prestan el servicio deberán proporcionar su ayuda a las personas con movilidad reducida o invidentes, así como a aquellas que vayan acompañadas de niños o a las mujeres gestantes, debiendo cargar y descargar su equipaje, especialmente si se trata de silla de ruedas u otros elementos con los que se auxilian las personas con movilidad reducida. Los vehículos deberán estar en disposición de poder transpor-

transportar menors en les condicions establides per les normes de trànsit i circulació.

b) A identificar la persona conductora i rebre una atenció correcta de qui presta el servei.

c) A la prestació del servei amb vehicles que disposen de les condicions òptimes, a l'interior i l'exterior, quant a higiene, netedat, comoditat i estat de conservació.

d) A pujar i baixar del vehicle en llocs on quede prou garantida la seguretat de les persones.

e) A seleccionar el recorregut que estimen més adequat per a la prestació del servei, llevat que l'esmentat itinerari pose en perill la integritat del vehicle o la seguretat del conductor, de l'usuari o de tercers. En el cas que no s'exercisca aquest dret, la persona conductora sempre haurà de realitzar l'itinerari previsiblement més favorable.

f) A tenir visible a l'interior del vehicle el número d'autorització de taxi i les tarifes urbanes i interurbanes d'aplicació.

g) A poder anar acompanyada d'un gos guia en el cas de les persones cegues o amb discapacitat visual, o d'un gos d'assistència en el cas de persones amb discapacitat.

h) Al transport gratuït d'equipatge encara que amb els límits de pes i volum propis de les característiques del vehicle, podent utilitzar les places no ocupades pels usuaris, i garantirà les condicions de seguretat necessàries.

i) Que es facilite a la persona usuària la possibilitat de pagament per mitjans telemàtics, i en cas de fer-ho en metàl·lic, que se li facilite el canvi de moneda fins a la quantitat que determinen la conselleria o l'ajuntament competent.

j) A rebre un document justificatiu de la prestació del servei en què conste el preu, origen i destinació del servei, el número d'autorització de taxi del vehicle que va atendre el servei, la identificació de la persona titular dels títols habilitadors i de la persona conductora i, a petició de la persona usuària, l'itinerari recorregut.

k) A formular les reclamacions que estimen oportunes en relació amb la prestació del servei, i el conductor haurà de facilitar, a petició de la persona usuària, el llibre o els fulls de reclamacions.

l) A la visibilitat panoràmica tant lateral com davantera, des de l'interior del vehicle.

m) Que no es fume en l'interior del vehicle.

n) Que no se li ofereisca publicitat sense previ i exprés consentiment.

o) Que es modere el so de ràdio o semblant.

p) Que es regule, al seu gust, el nivell de climatització interior del vehicle, d'acord amb els paràmetres i les recomanacions de les autoritats sanitàries.

Article 24. Deures de les persones usuàries del taxi

Les persones usuàries del servei de taxi hauran de complir les normes d'utilització que s'establisquen reglamentàriament i, en tot cas, tindran els deures següents:

a) Adoptar un comportament respectuós abans i durant la prestació del servei, sense interferir en la conducció del vehicle i sense que puga implicar perill per a les persones i els béns.

b) Pagar el preu de la prestació del servei d'acord amb el règim de tarifes establert.

c) No manipular, destruir o deteriorar cap element del vehicle durant el servei.

d) Abstenir-se de fumar, consumir aliments o begudes, excepte amb finalitat medicinal o hidratant, beure alcohol o consumir qualsevol tipus de substància estupefaent a l'interior del vehicle.

e) Accedir al servei de taxi, en les parades establides a aquest efecte, per ordre d'arribada a les parades i al primer vehicle ordenat en disposició de prestar adequadament el servei a les necessitats de les persones usuàries.

Article 25. Obligacions dels prestadors del servei de taxi

1. Durant la prestació del servei del taxi la persona conductora del vehicle té les obligacions següents:

a) Garantir la visibilitat, des de l'interior del vehicle, del document d'identificació del conductor, del número d'autorització i de les tarifes.

tar a menores en las condiciones establecidas por las normas de tráfico y circulación.

b) A identificar a la persona conductora y recibir una atención correcta de quien presta el servicio.

c) A la prestación del servicio con vehículos que dispongan de las condiciones óptimas, en el interior y exterior, en cuanto a higiene, limpieza, comodidad y estado de conservación.

d) A subir y bajar del vehículo en lugares donde quede suficientemente garantizada la seguridad de las personas.

e) A seleccionar el recorrido que estimen más adecuado para la prestación del servicio, salvo que dicho itinerario ponga en peligro la integridad del vehículo o la seguridad del conductor, del usuario o de terceros. En el supuesto de que no se ejercitase el referido derecho, la persona conductora siempre deberá realizar el itinerario previsiblemente más favorable.

f) A tener visible en el interior del vehículo el número de autorización de taxi y las tarifas urbanas e interurbanas de aplicación.

g) A poder ir acompañada de un perro guía en el caso de las personas ciegas o con discapacidad visual, o de un perro de asistencia en el caso de personas con discapacidad.

h) Al transporte gratuito de equipaje aunque con los límites de peso y volumen propios de las características del vehículo, pudiendo utilizar las plazas no ocupadas por los usuarios, garantizando las condiciones de seguridad necesarias.

i) A que se facilite a la persona usuaria la posibilidad de pago por medios telemáticos, y en caso de hacerlo en metálico, que se le facilite el cambio de moneda hasta la cantidad que se determine por la conselleria o ayuntamiento competente.

j) A recibir un documento justificativo de la prestación del servicio en el que conste el precio, origen y destino del servicio, el número de autorización de taxi del vehículo que atendió el servicio, la identificación de la persona titular de los títulos habilitantes y de la persona conductora y, a petición de la persona usuaria, el itinerario recorrido.

k) A formular las reclamaciones que estimasen oportunas en relación con la prestación del servicio, debiendo facilitar el conductor, a petición de la persona usuaria, el libro o las hojas de reclamaciones.

l) A la visibilidad panorámica tanto lateral como delantera, desde el interior del vehículo.

m) A que no se fume en el interior del vehículo.

n) A que no se le ofrezca publicidad sin previo y expreso consentimiento.

o) A que se modere el sonido de radio o similar.

p) A que se regule, a su gusto, el nivel de climatización interior del vehículo, conforme a los parámetros y recomendaciones de las autoridades sanitarias.

Artículo 24. Deberes de las personas usuarias del taxi

Las personas usuarias del servicio de taxi habrán de cumplir las normas de utilización que se establezcan reglamentariamente, teniendo, en todo caso, los siguientes deberes:

a) Adoptar un comportamiento respetuoso antes y durante la prestación del servicio, sin interferir en la conducción del vehículo y sin que pueda implicar peligro para las personas y los bienes.

b) Pagar el precio de la prestación del servicio de acuerdo con el régimen de tarifas establecido.

c) No manipular, destruir o deteriorar ningún elemento del vehículo durante el servicio.

d) Abstenerse de fumar, consumir alimentos o bebidas, salvo con finalidad medicinal o hidratante, beber alcohol o consumir cualquier tipo de sustancia estupefaciente en el interior del vehículo.

e) Acceder al servicio de taxi, en las paradas establecidas al efecto, por orden de llegada a las mismas y al primer vehículo ordenado en disposición de prestar adecuadamente el servicio a las necesidades de las personas usuarias.

Artículo 25. Obligaciones de los prestadores del servicio de taxi

1. Durante la prestación del servicio del taxi la persona conductora del vehículo tiene las siguientes obligaciones:

a) Garantizar la visibilidad, desde el interior del vehículo, del documento de identificación del conductor, del número de autorización y de las tarifas.

b) Subministrar, a petició de l'usuari del taxi, el model oficial de fulls de reclamacions i informar-lo dels tràmits necessaris per a omplir-lo.

c) Proporcionar un justificant del preu abonat pel servei, amb les concrecions que demane, i justificar-se davant de la persona usuària en el cas que, per les característiques del servei demanat en zones despoblades o de difícil accés o amb un excessiu temps d'espera, haja d'exigir-se el pagament per anticipat.

d) Mantener visible, des de l'exterior del vehicle, i sense interferències en el seu entorn, el número d'autorització i el distintiu del municipi o àrea, el mòdul lluminós identificatiu de les tarifes i l'indicatiu de disponible o ocupat.

e) No inserir en el vehicle cap tipus de publicitat sexista o d'un altre ordre que atempte contra la dignitat de la persona o vulnere els valors o drets reconeguts en la Constitució, així com aquella relacionada amb la prostitució. Tampoc podran publicitar productes o serveis perjudicials per a la salut física o mental com ara el tabac, l'alcohol, estupefaents, joc o serveis irracionals.

f) Evitar qualsevol tipus de discriminació en l'accés a la prestació del servei de taxi, i no es podran negar a prestar el servei, llevat de causes justificades establides en aquesta llei o en una normativa a aquest efecte. En cas d'impossibilitat de realitzar un servei a què s'estiga obligat haurà de facilitar el servei d'un altre taxi.

g) No manipular el taxímetre durant la prestació del servei en concordància amb el règim tarifari establert en l'article 18, llevat que estiga previst el canvi de tarifa per pas de zona, i excepte la tarifa de retorn per a serveis interurbans.

h) Percebre l'import que marque el taxímetre o, si és el cas, el mínim de percepció establert o l'import convingut per un servei interurbà, si resulta inferior al resultant per aplicació de la tarifa.

i) Descomptar a la persona usuària, en els serveis demanats telefònicament o telemàticament, la quantitat d'excés que marque el taxímetre, en el moment en què el vehicle arribe al punt i hora acordats, respecte al màxim que puga haver-se establert a aquest efecte.

j) Conèixer, en tot cas, la destinació del servei sol·licitat, si la seua identificació és la postal.

k) Utilitzar els preceptius senyals lluminosos d'indicació de la situació de lliure o ocupat i de la tarifa que s'està aplicant.

l) Custodiar, fins a l'entrega a l'autoritat competent, els objectes perduts o abandonats en el vehicle.

m) Oferir la resolució dels conflictes a través del sistema arbitral que s'haja establert per al transport de viatgers.

n) Respectar tant el règim de permanències per a prestar servei com el de descansos obligatoris que haja pogut establir l'administració.

o) Prohibició de consumir aliments i begudes, excepte les hidrants, durant la prestació del servei, així com conduir el vehicle havent ingerit begudes alcohòliques, estupefaents, psicotròpics, estimulants i qualsevol altra substància d'efecte anàleg.

p) Prestar els serveis de taxi amb vehicles que no excedisquen l'antiguitat màxima establida, inclús tenint autorització vigent.

q) Respectar les normes que s'establisquen sobre temps màxims de conducció i de descans obligatori.

r) Mantener de forma permanent una netedat personal adequada així com una vestimenta adequada a l'atenció al públic i que asseguren una conducció segura.

s) Adoptar elements d'uniformitat en la vestimenta, si així ho estableix l'ajuntament o la conselleria competent, prèvia consulta a les associacions representatives del sector.

t) Cuidar les bones formes en relació amb els altres prestadors del servei de taxi.

b) Suministrar, a petició del usuario del taxi, el modelo oficial de hojas de reclamaciones e informarle de los trámites necesarios para su cumplimentación.

c) Proporcionar un justificante del precio abonado por el servicio, con las concreciones que demande, y justificarse ante la persona usuaria en caso de que, por las características del servicio demandado en zonas despobladas o de difícil acceso o con un excesivo tiempo de espera, hubiera de exigirse el pago por anticipado.

d) Mantener visible, desde el exterior del vehículo, y sin interferencias en su entorno, el número de autorización y el distintivo del municipio o área, el módulo luminoso identificativo de las tarifas y el indicativo de disponible u ocupado.

e) No insertar en el vehículo ningún tipo de publicidad sexista o de otro orden que atente contra la dignidad de la persona o vulnere los valores o derechos reconocidos en la Constitución, así como aquella relacionada con la prostitución. Tampoco podrán publicitar productos o servicios perjudiciales para la salud física o mental como el tabaco, el alcohol, estupefacientes, juego o servicios irracionales.

f) Evitar cualquier tipo de discriminación en el acceso a la prestación del servicio de taxi, no pudiéndose negar a prestar el servicio, salvo causas justificadas establecidas en esta ley o en una normativa al efecto. En caso de imposibilidad de realizar un servicio al que se esté obligado deberá facilitar el servicio de otro taxi.

g) No manipular el taxímetro durante la prestación del servicio en concordancia con el régimen tarifario establecido en el artículo 18, salvo que esté previsto el cambio de tarifa por paso de zona, y salvo la tarifa de retorno para servicios interurbanos.

h) Percibir el importe que marque el taxímetro o, en su caso, el mínimo de percepción establecido o el importe convenido por un servicio interurbano, si resultara inferior al resultante por aplicación de la tarifa.

i) Descontar a la persona usuaria, en los servicios recabados telefónica o telemáticamente, la cantidad de exceso que marque el taxímetro, en el momento en que el vehículo llegue al punto y hora acordados, respecto al máximo que pudiera haberse establecido al efecto.

j) Conocer, en todo caso, el destino del servicio solicitado, si su identificación es la postal.

k) Utilizar las preceptivas señales luminosas de indicación de la situación de libre u ocupado y de la tarifa que se está aplicando.

l) Custodiar, hasta la entrega a la autoridad competente, los objetos perdidos o abandonados en el vehículo.

m) Ofrecer la resolución de los conflictos a través del sistema arbitral que hubiere establecido para el transporte de viajeros.

n) Respetar tanto el régimen de permanencias para prestar servicio como el de descansos obligatorios que haya podido establecer la administración.

o) Prohibición de consumir alimentos y bebidas, salvo las hidratantes, durante la prestación del servicio, así como conducir el vehículo habiendo ingerido bebidas alcohólicas, estupefacientes, psicotròpics, estimulantes y cualquier otra sustancia de efecto análogo.

p) Prestar los servicios de taxi con vehículos que no excedan de la antigüedad máxima establecida, aun teniendo autorización vigente.

q) Respetar las normas que se establezcan sobre tiempos máximos de conducción y de descanso obligatorio.

r) Mantener de forma permanente un aseo personal adecuado así como una vestimenta adecuada a la atención al público y que aseguren una conducción segura.

s) Adoptar elementos de uniformidad en la vestimenta, si así lo estableciera el ayuntamiento o la conselleria competente, previa consulta a las asociaciones representativas del sector.

t) Cuidar las buenas formas en relación con los demás prestadores del servicio de taxi.

TÍTOL VI

ÒRGANS CONSULTIUS EN MATÈRIA DE TAXI

Article 26. Mecanismes de consulta i participació

1. Les administracions competents instrumentaran mecanismes de consulta i participació de les associacions de taxistes, persones usuàries i organitzacions sindicals més representatives en el sector del taxi, d'acord amb la seua implantació real, en l'elaboració de la normativa

TÍTULO VI

ÓRGANOS CONSULTIVOS EN MATERIA DE TAXI

Artículo 26. Mecanismos de consulta y participación

1. Las administraciones competentes instrumentarán mecanismos de consulta y participación de las asociaciones de taxistas, personas usuarias y organizaciones sindicales más representativas en el sector del taxi, acordes con su implantación real, en la elaboración de la normativa

que els afecte, amb l'objectiu d'una millor prestació del servei públic del taxi. En tot cas, l'administració participará en els òrgans que es creen.

2. Seran funcions pròpies d'aquests òrgans consultius:

a) Actuar com a òrgan permanent de consulta entre el sector del taxi i les administracions competents en la matèria.

b) Col·laborar amb les administracions competents en la matèria per a aconseguir la millora progressiva de la qualitat i les condicions de prestació dels serveis de taxi.

c) Emetre els informes en matèries relacionades amb el taxi que puguen ser-los sol·licitats per les administracions representades en els òrgans consultius.

d) Presentar a les administracions competents les propostes i els suggeriments que consideren adequats per a millorar el sector del taxi.

e) Fomentar accions positives que afavorisquen l'accés de les dones a la prestació del servei de taxi, així com la seua formació i promoció.

f) Altres funcions que els siguen atribuïdes per les disposicions de desplegament de la present llei.

Article 27. Implantació d'òrgans consultius

1. Amb la finalitat d'obtenir el grau major d'eficàcia i atenent el principi de descentralització administrativa, la implantació d'òrgans consultius es realitzarà en l'àmbit de la comunitat autònoma, província o àmbit inferior.

2. El règim d'organització i funcionament d'aquests òrgans així com la determinació i designació dels seus membres, s'establiran reglamentàriament. En tot cas, l'administració promourà la paritat en la composició dels representants dels òrgans esmentats.

TÍTOL VII INSPECCIÓ, INFRACCIONS I SANCIONS

CAPÍTOL I De la inspecció

Article 28. Inspecció

1. El personal que exercisca la labor d'inspecció té reconeguts, en l'exercici de les seues funcions, el caràcter i la potestat d'autoritat pública.

En tot cas, el personal inspector haurà d'estar proveït d'un document acreditatiu de la seua condició, expedit per l'administració competent, que haurà de ser exhibit amb caràcter previ a l'exercici de les seues funcions.

2. Les actes alçades pels serveis d'inspecció hauran de reflectir clarament els fets o les circumstàncies que puguen ser constitutius d'infracció, les dades personals del presumpte infractor o de la persona inspeccionada, les manifestacions que aquesta faça constar i les disposicions que, si és procedent, es consideren infringides.

3. Els fets constatats en les actes que s'alcen en l'exercici de la funció inspectora gaudeixen de presumpció de veracitat i tindran valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguen assenyalar o aportar les persones interessades.

4. El personal inspector podrà demanar per a l'exercici de les seues funcions l'auxili de la Unitat del Cos Nacional de Policia Adscrita a la Comunitat Valenciana, de la policia local corresponent, d'altres forces i cossos de seguretat de l'Estat i de serveis d'inspecció d'altres administracions públiques.

CAPÍTOL II Infraccions

Article 29. Regles sobre la responsabilitat

1. La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes reguladores del transport de persones en vehicles de turisme correspondrà:

a) En les infraccions comeses en ocasió de la realització de serveis de taxi, al titular de l'autorització.

va que les afecte, con el objetivo de una mejor prestación del servicio público del taxi. En todo caso, en los órganos que se creen participará la administración.

2. Serán funciones propias de dichos órganos consultivos:

a) Actuar como órgano permanente de consulta entre el sector del taxi y las administraciones competentes en la materia.

b) Colaborar con las administraciones competentes en la materia para conseguir la mejora progresiva de la calidad y las condiciones de prestación de los servicios de taxi.

c) Emitir los informes en materias relacionadas con el taxi que puedan serles solicitados por las administraciones representadas en los órganos consultivos.

d) Presentar a las administraciones competentes las propuestas y sugerencias que consideren adecuadas para mejorar el sector del taxi.

e) Fomentar acciones positivas que favorezcan el acceso de las mujeres a la prestación del servicio de taxi, así como la formación y la promoción de las mismas.

f) Otras funciones que les sean atribuidas por las disposiciones de desarrollo de la presente ley.

Artículo 27. Implantación de órganos consultivos

1. Con la finalidad de obtener el mayor grado de eficacia y atendiendo al principio de descentralización administrativa, la implantación de órganos consultivos se realizará a nivel de la comunidad autónoma, provincia o ámbito inferior.

2. El régimen de organización y funcionamiento de estos órganos así como la determinación y designación de sus miembros, se establecerán reglamentariamente. En todo caso, la administración promoverá la paridad en la composición de los representantes de dichos órganos.

TÍTULO VII INSPECCIÓN, INFRACCIONES Y SANCIONES

CAPÍTULO I De la inspección

Artículo 28. Inspección

1. El personal que desempeñe la labor de inspección tiene reconocidos, en el ejercicio de sus funciones, el carácter y la potestad de autoridad pública.

En todo caso, dicho personal inspector habrá de estar provisto de un documento acreditativo de su condición, expedido por la administración competente, que deberá ser exhibido con carácter previo al ejercicio de sus funciones.

2. Las actas levantadas por los servicios de inspección reflejarán claramente los hechos o circunstancias que pudieran ser constitutivos de infracción, los datos personales del presunto infractor o de la persona inspeccionada, las manifestaciones que esta hiciese constar y las disposiciones que, si procede, se considerasen infringidas.

3. Los hechos constatados en las actas que se levanten en el ejercicio de la función inspectora gozan de presunción de veracidad y tendrán valor probatorio, sin perjuicio de las pruebas que en defensa de los respectivos derechos o intereses pudieran señalar o aportar las personas interesadas.

4. El personal inspector podrá recabar para el ejercicio de sus funciones el auxilio de la Unidad del Cuerpo Nacional de Policía Adscrita a la Comunitat Valenciana, de la correspondiente policia local, de otras fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado y de servicios de inspección de otras administraciones públicas.

CAPÍTULO II Infracciones

Artículo 29. Reglas sobre la responsabilidad

1. La responsabilidad administrativa por las infracciones de las normas reguladoras del transporte de personas en vehículos de turismo correspondrá:

a) En las infracciones cometidas con ocasión de la realización de servicios de taxi, al titular de la autorización.

b) En les infraccions comeses en ocasió de serveis de taxi realitzats a l'empara de títols habilitadors expedits a nom d'altres persones, a la persona que utilitze els dits títols i a la persona al nom de la qual s'hagen expedit aquells títols, llevat que aquesta última demostre que no hi va donar el seu consentiment.

c) En les infraccions comeses en ocasió de serveis de taxi realitzats sense la cobertura del títol habilitador corresponent, a la persona que tinga atribuïda la facultat d'ús del vehicle, bé siga a títol de propietat, arrendament financer, rënting o qualsevol altra forma admesa per la legislació vigent.

d) En les infraccions comeses per les persones usuàries i, en general, per tercers que, sense estar compresos en els apartats anteriors, realitzen fets que constituïsquen infraccions previstes en aquesta llei, a la persona a qui vaja dirigit el precepte infringit o a la que la disposició corresponent n'atribuïska específicament la responsabilitat.

2. La responsabilitat administrativa per les infraccions comeses en els apartats *a*, *b* i *c* de l'article 31 correspondrà a:

a) Les persones conductores i les propietàries dels vehicles amb els quals es preste el transport, llevat que acrediten que no van intervenir en els fets que se'ls imputen.

b) Les persones titulars de qualsevol tipus de dret d'ús i gaudi sobre el vehicle amb què es preste el transport, llevat que acrediten que no van tenir cap tipus d'intervenció en els fets que se'ls imputen.

c) Les persones que comercialitzen o oferisquen aquests serveis de transports.

Aquesta responsabilitat administrativa s'exigirà a les persones físiques o jurídiques, independentment que aquestes o el personal de la seua empresa hagen dut a terme materialment les accions o les omissions de què la dita responsabilitat derive, sense perjudici que aquestes puguem deduir les accions que consideren procedents contra les persones a qui siguen materialment imputables les infraccions.

3. La responsabilitat administrativa per la infracció comesa en l'apartat *n* de l'article 31 correspondrà tant a les persones que hagen manipulat el taxímetre o col·laborat en la manipulació com al taxista que el tinga instal·lat en el vehicle.

Article 30. Infraccions

1. Són infraccions les accions i omissions que contravinguen les obligacions establides per la present llei a títol de dol, culpa o simple inobservança.

2. Les infraccions de les normes reguladores dels serveis de taxi es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Les normes de desplegament de la present llei poden concretar les infraccions que aquesta estableix i efectuar les especificacions que, sense constituir noves infraccions ni alterar la naturalesa de les tipificades, permeten una millor identificació de les conductes sancionables.

Article 31. Infraccions molt greus

Es consideren infraccions molt greus:

a) Prestar el servei de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme sense l'autorització preceptiva dins de la Comunitat Valenciana.

b) Intervenir en la mediació, comercialització o mitjançar en la contractació del transport públic de viatgers sense el títol que, si és el cas, siga preceptiu. A aquest efecte, és mediador, comercialitzador o intermediari de serveis de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme qui, en nom propi o per compte d'una tercera persona, per mitjà d'un preu o una retribució, ofereix aquests serveis de transport, per mitjà del contacte directe amb possibles persones usuàries amb la finalitat de facilitar-ne la contractació, independentment dels canals de comercialització que utilitze.

Es considera que s'ofereixen aquests serveis de transport des del moment que es realitzen les actuacions prèvies de gestió, informació, oferta o organització de càrregues o serveis necessàries per a dur a terme la seua contractació.

c) Prestar el servei de transport públic discrecional de viatgers sense l'autorització corresponent, encara que es dispose de la d'intermediari turístic.

d) La realització de serveis de taxi amb els títols habilitadors suspesos, anul·lats, caducats o revocats, o sense haver realitzat el visat obliga-

b) En las infracciones cometidas con ocasión de servicios de taxi realizados al amparo de títulos habilitantes expedidos a nombre de otras personas, a la persona que utilice dichos títulos y a la persona a cuyo nombre se hayan expedido aquellos títulos, salvo que esta última demostrase que no dio su consentimiento.

c) En las infracciones cometidas con ocasión de servicios de taxi realizados sin la cobertura del correspondiente título habilitante, a la persona que tuviera atribuïda la facultad de uso del vehículo, bien sea a título de propiedad, arrendamiento financiero, *renting* o cualquier otra forma admitida por la legislación vigente.

d) En las infracciones cometidas por las personas usuarias y, en general, por terceros que, sin estar comprendidos en los apartados anteriores, realicen hechos que constituyan infracciones contempladas en la presente ley, a la persona a la que vaya dirigido el precepto infringido o a la que la disposición correspondiente atribuyera específicamente la responsabilidad.

2. La responsabilidad administrativa por las infracciones cometidas en los apartados *a*, *b* y *c* del artículo 31 corresponderá a:

a) Las personas conductoras y las propietarias de los vehículos con los cuales se preste el transporte, salvo que acrediten que no intervinieron en los hechos que se les imputan.

b) Las personas titulares de cualquier tipo de derecho de uso y disfrute sobre el vehículo con el que se preste el transporte, salvo que acrediten que no tuvieron ningún tipo de intervención en los hechos que se les imputan.

c) Las personas que comercialicen u oferten estos servicios de transportes.

Esta responsabilidad administrativa se exigirá a las personas físicas o jurídicas, independientemente de que estas o el personal de su empresa hayan llevado a cabo materialmente las acciones o las omisiones de las que dicha responsabilidad derive, sin perjuicio de que estas puedan deducir las acciones que consideren procedentes contra las personas a las que sean materialmente imputables las infracciones.

3. La responsabilidad administrativa por la infracción cometida en el apartado *n* del artículo 31 corresponderá tanto a las personas que hubiesen manipulado el taxímetro o colaborado en su manipulación como al taxista que lo tenga instalado en su vehículo.

Artículo 30. Infracciones

1. Son infracciones las acciones y omisiones que contravengan las obligaciones establecidas por la presente ley a título de dolo, culpa o simple inobservancia.

2. Las infracciones de las normas reguladoras de los servicios de taxi se clasifican en muy graves, graves y leves.

3. Las normas de desarrollo de la presente ley pueden concretar las infracciones que esta establece y efectuar las especificaciones que, sin constituir nuevas infracciones ni alterar la naturaleza de las tipificadas, permitan una mejor identificación de las conductas sancionables.

Artículo 31. Infracciones muy graves

Se consideran infracciones muy graves:

a) Prestar el servicio de transporte público discrecional de viajeros en vehículos de turismo sin la autorización preceptiva dentro de la Comunitat Valenciana.

b) Intervenir en la mediación, comercialización o intermediar en la contratación del transporte público de viajeros sin el título que, en su caso, fuese preceptivo. A estos efectos, es mediador, comercializador o intermediario de servicios de transporte público discrecional de viajeros en vehículos de turismo quien, en nombre propio o por cuenta de una tercera persona, mediante un precio o una retribución, ofrece estos servicios de transporte, mediante el contacto directo con posibles personas usuarias, con la finalidad de facilitar la contratación, independientemente de los canales de comercialización que utilice.

Se considera que se ofrecen estos servicios de transporte desde el momento en que se realizan las actuaciones previas de gestión, información, oferta u organización de cargas o servicios necesarias para llevar a cabo la contratación de los mismos.

c) Prestar el servicio de transporte público discrecional de viajeros sin la autorización correspondiente, aun cuando se disponga de la de intermediario turístico.

d) La realización de servicios de taxi con los títulos habilitantes suspendidos, anulados, caducados o revocados, o sin haber realizado

tori o per qualsevol altra causa o circumstància per la qual les referides habilitacions expedides per a exercir l'activitat ja no siguen vàlides.

e) La iniciació de serveis de taxi fora de l'àrea de prestació del servei o municipi i no tenint autorització específica per a això.

f) Prestar els serveis de transport de persones en vehicles de turisme per mitjà d'un conductor que no estiga degudament autoritzat per a la conducció i habilitat per a la prestació del servei o per mitjà d'un vehicle diferent de l'autoritzat.

g) L'arrendament, administració, traspàs o qualsevol altra cessió de drets o transmissió irregular, expressa o tàcita, dels títols habilitadors o dels vehicles vinculats a aquests, per part dels seus titulars a favor d'altres persones sense l'autorització preceptiva.

h) El falsejament de documents que hagen de ser presentats com a requisit per a l'obtenció dels títols habilitadors o de les dades que hagen de figurar en els títols habilitadors esmentats.

i) La falsificació dels distintius o senyalitzacions que siguen exigibles per a la prestació del servei de taxi.

j) La negativa o obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció o de les forces encarregades de la vigilància del transport que impossibiliten totalment o parcialment l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament tinguen atribuïdes, així com la desatenció total o parcial a les seues instruccions o requeriments o el trencament de l'ordre d'immobilitzar un vehicle.

k) L'incompliment, per part del titular del vehicle, de l'obligació de subscriure les assegurances preceptives.

l) L'incompliment del règim tarifari establert reglamentàriament comès de forma intencionada.

m) L'incompliment de les obligacions de prestació del servei de taxi imposades per l'administració competent en la matèria.

n) No portar l'aparell taxímetre en el cas que aquest siga exigible, la manipulació d'aquest, fer-lo funcionar de manera inadequada o impedir-ne la visibilitat a la persona usuària, així com les accions que tinguen com a finalitat alterar-ne el funcionament normal, i la instal·lació d'elements mecànics, electrònics o d'una altra naturalesa destinats a alterar el funcionament correcte del taxímetre o modificar els seus mesuraments, encara que aquest no es trobe en funcionament en el moment de realitzar-se la inspecció.

o) La prestació de serveis de transport de persones amb vehicles que incomplisquen les condicions tècniques sobre accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda que en cada cas es determinen, sempre que el vehicle siga un taxi adaptat.

p) Prestar el servei amb un nombre d'ocupants del vehicle que supere el nombre de places autoritzades, de conformitat amb la normativa vigent.

q) Conduir el vehicle havent ingerit begudes alcohòliques en taxes superiors a les establides en la legislació sobre seguretat viària i, en tot cas, la conducció davall els efectes d'estupefaents, psicotròpics, estimulants i qualsevol altra substància d'efecte anàleg.

r) La retenció d'objectes abandonats en el vehicle sense donar-ne compte a l'autoritat competent.

s) La prestació de serveis en condicions que puguen afectar la seguretat de les persones.

Article 32. Infraccions greus

Es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les condicions de l'autorització, quan no haja de qualificar-se com a molt greu.

b) No tenir el document preceptiu en què han de formular-se les reclamacions de les persones usuàries o negar o obstaculitzar la seua disposició al públic.

c) No atendre la sol·licitud a una demanda de servei de taxi per part d'una persona usuària estant de servei, o abandonar un servei abans de la seua finalització, llevat que hi haja causes justificades de perill fundat per a la persona conductora o per al vehicle de turisme.

d) La realització de serveis de transport iniciats en un terme municipal diferent del que correspon a l'autorització de taxi, excepte en els supòsits legalment exceptuats.

e) Incomplir el règim de tarifes vigent per al servei de taxi, quan no haja de qualificar-se de molt greu.

el visado obligatorio o por cualquier otra causa o circunstancia por la que las referidas habilitaciones expedidas para ejercer la actividad ya no sean válidas.

e) La iniciación de servicios de taxi fuera del área de prestación del servicio o municipio y careciendo de autorización específica para ello.

f) Prestar los servicios de transporte de personas en vehículos de turismo mediante un conductor que no esté debidamente autorizado para la conducción y habilitado para la prestación del servicio o mediante un vehículo distinto al autorizado.

g) El arrendamiento, administración, traspaso o cualquier otra cesión de derechos o transmisión irregular, expresa o tácita, de los títulos habilitantes o de los vehículos vinculados a los mismos, por parte de sus titulares a favor de otras personas sin la preceptiva autorización.

h) El falseamiento de documentos que tuvieran que ser presentados como requisito para la obtención de los títulos habilitantes o de los datos que hayan de figurar en dichos títulos habilitantes.

i) La falsificación de los distintivos o señalizaciones que fueran exigibles para la prestación del servicio de taxi.

j) La negativa u obstrucción a la actuación de los servicios de inspección o de las fuerzas encargadas de la vigilancia del transporte que imposibiliten total o parcialmente el ejercicio de las funciones que legal o reglamentariamente tengan atribuidas, así como la desatención total o parcial a sus instrucciones o requerimientos o el quebrantamiento de la orden de inmovilizar un vehículo.

k) El incumplimiento, por parte del titular del vehículo, de la obligación de suscribir los seguros preceptivos.

l) El incumplimiento del régimen tarifario establecido reglamentariamente cometido de forma intencionada.

m) El incumplimiento de las obligaciones de prestación del servicio de taxi impuestas por la administración competente en la materia.

n) No llevar el aparato taxímetro en caso de que este fuera exigible, la manipulación del mismo, hacerlo funcionar de manera inadecuada o impedir su visibilidad a la persona usuaria, así como cuantas acciones tuvieran por finalidad alterar su normal funcionamiento, y la instalación de elementos mecánicos, electrónicos o de otra naturaleza destinados a alterar el correcto funcionamiento del taxímetro o modificar sus mediciones, aun cuando este no se encontrase en funcionamiento en el momento de realizarse la inspección.

o) La prestación de servicios de transporte de personas con vehículos que incumpliesen las condiciones técnicas sobre accesibilidad de personas con movilidad reducida que en cada caso se determinen, siempre que el vehículo sea un taxi adaptado.

p) Prestar el servicio con un número de ocupantes del vehículo que supere el número de plazas autorizadas, de conformidad con la normativa vigente.

q) Conducir el vehículo habiendo ingerido bebidas alcohólicas en tasas superiores a las establecidas en la legislación sobre seguridad vial y, en todo caso, la conducción bajo los efectos de estupefacientes, psicotròpics, estimulantes y cualquier otra sustancia de efecto análogo.

r) La retención de objetos abandonados en el vehículo sin dar cuenta a la autoridad competente.

s) La prestación de servicios en condiciones que puedan afectar a la seguridad de las personas.

Artículo 32. Infracciones graves

Se consideran infracciones graves:

a) El incumplimiento de las condiciones de la autorización, cuando no deba calificarse como muy grave.

b) Carecer del preceptivo documento en el que deben formularse las reclamaciones de las personas usuarias o negar u obstaculizar su disposición al público.

c) No atender la solicitud a una demanda de servicio de taxi por parte de una persona usuaria estando de servicio, o abandonar un servicio antes de su finalización, salvo que existiesen causas justificadas de peligro fundado para la persona conductora o para el vehículo de turismo.

d) La realización de servicios de transporte iniciados en un término municipal distinto del que corresponde a la autorización de taxi, salvo en los supuestos legalmente exceptuados.

e) Incumplir el régimen de tarifas vigente para el servicio de taxi, cuando no deba calificarse como muy grave.

f) La prestació de serveis amb vehicles diferents dels identificats adscrits a les autoritzacions de taxi i autoritzacions interurbanes de taxi.

g) La realització de serveis de taxi per itineraris inadequats que siguen lesius econòmicament per als interessos de la persona usuària o desatenent les seues indicacions, sense causa justificada de perill per a la persona conductora o danys per al vehicle de turisme.

h) La difusió d'ofertes comercials per a la realització d'activitats de transport de persones en vehicles de turisme sense disposar dels corresponents títols habilitadors per a exercir aquestes activitats.

i) No disposar dels quadres de tarifes i de la resta de documentació que haja d'exhibir-se per al coneixement de les persones usuàries.

j) L'incompliment del règim d'horari i descans establert.

k) L'incompliment de l'obligació de transport de l'equipatge de les persones viatgeres en els supòsits i fins al límit en què això resulte obligatori.

l) L'alteració o inadequada utilització dels distintius o senyalitzacions que siguen exigibles per a la prestació del servei de taxi.

m) El cobrament per passatger en compte de per cotxe complet, excepte en els supòsits en què estiga expressament autoritzat.

n) El funcionament inadequat, imputable al titular del taxi, del taxímetre, dels mòduls o de qualsevol altre instrument que s'haja de portar instal·lat en el vehicle, quan no haja de ser qualificada de molt greu, o no passar la revisió periòdica d'aquests en els terminis i en la forma legalment o reglamentàriament establerts.

o) Publicitar-se com a taxi sense tenir autorització.

p) Incomplir les prescripcions que puguin establir-se relatives a l'exhibició de publicitat en els vehicles.

q) Qualsevol de les infraccions previstes com a molt greus quan, per la seua naturalesa, ocasió o circumstància, no haja de ser qualificada de molt greu.

r) L'incompliment per part de les persones usuàries dels deures especificats en els punts a i c de l'article 24 d'aquesta llei.

s) L'emissió de manera intencionada d'un tiquet o factura amb dades falses.

Article 33. Infraccions lleus

Es consideren infraccions lleus:

a) No portar en lloc visible els distintius, rètols, avisos o qualsevol altre document que siguen exigibles, portar-los en unes condicions que en dificulten la percepció o fer-ne un ús inadequat.

b) No respectar els drets de les persones usuàries i l'incompliment de les obligacions del taxista establerts en la present llei.

c) No portar a bord del vehicle la documentació formal que acredite la possibilitat legal de prestar el servei, sempre que es dispose d'aquesta documentació.

d) No entregar el rebut o factura del servei prestat a les persones usuàries, si aquestes els sol·liciten, o entregar-los un rebut o factura que no complisca els requisits establerts per la normativa d'aplicació.

e) L'incompliment per les persones usuàries dels deures especificats en els punts b i d de l'article 24 d'aquesta llei.

f) La carencia de canvi de moneda metàl·lica o bitllets fins a la quantitat que estiga reglamentàriament establida o l'absència de mitjans de pagament telemàtics.

g) No exposar al públic els quadres de tarifes autoritzats o tenir-los en llocs no visibles.

h) El descuit en la neteja personal o falta de neteja a l'interior o exterior del vehicle.

i) El tracte desconsiderat o vexatori a les persones usuàries del taxi.

j) Qualsevol infracció de les que tenen consideració de greus quan, per la seua naturalesa, ocasió o circumstàncies, no haja de ser qualificada de greu.

CAPÍTOL III De les sancions

Article 34. Sancions

1. Les infraccions lleus se sancionaran amb multes de fins a 400 euros; les greus, amb multa des de 401 fins a 2.000 euros; i les molt greus, amb multa des de 2.001 fins a 6.000 euros i la possibilitat de declarar l'extinció del títol administratiu habilitador.

f) La prestación de servicios con vehículos distintos a los identificados adscritos a las autorizaciones de taxi y autorizaciones interurbanas de taxi.

g) La realización de servicios de taxi por itinerarios inadecuados que fueran lesivos económicamente para los intereses de la persona usuaria o desatendiendo sus indicaciones, sin causa justificada de peligro para la persona conductora o daños para el vehículo de turismo.

h) La difusión de ofertas comerciales para la realización de actividades de transporte de personas en vehículos de turismo sin disponer de los correspondientes títulos habilitantes para ejercer dichas actividades.

i) No disponer de los cuadros de tarifas y del resto de documentación que tuviera que exhibirse para el conocimiento de las personas usuarias.

j) El incumplimiento del régimen de horario y descanso establecido.

k) El incumplimiento de la obligación de transporte del equipaje de las personas viajeras en los supuestos y hasta el límite en que ello resulte obligatorio.

l) La alteración o inadecuada utilización de los distintivos o señalizaciones que fueran exigibles para la prestación del servicio de taxi.

m) El cobro por pasajero en lugar de por coche completo, salvo en los supuestos en que estuviese expresamente autorizado.

n) El inadecuado funcionamiento, imputable al titular del taxi, del taxímetro, de los módulos o de cualquier otro instrumento que se tenga que llevar instalado en el vehículo, cuando no haya de ser calificada como muy grave, o no pasar la revisión periódica de los mismos en los plazos y forma legal o reglamentariamente establecidos.

o) Publicitarse como taxi careciendo de autorización.

p) Incumplir las prescripciones que puedan establecerse relativas a la exhibición de publicidad en los vehículos.

q) Cualquiera de las infracciones previstas como muy graves cuando por su naturaleza, ocasión o circunstancia no haya de ser calificada como muy grave.

r) El incumplimiento por las personas usuarias de los deberes especificados en los puntos a y c del artículo 24 de la presente ley.

s) La emisión de manera intencionada de un tique o factura con datos falsos.

Artículo 33. Infracciones leves

Se consideran infracciones leves:

a) No llevar en lugar visible los distintivos, rótulos, avisos o cualquier otro documento que fueran exigibles, llevarlos en unas condiciones que dificulten su percepción o hacer un uso inadecuado de ellos.

b) No respetar los derechos de las personas usuarias y el incumplimiento de las obligaciones del taxista establecidos en la presente ley.

c) No llevar a bordo del vehículo la documentación formal que acredite la posibilidad legal de prestar el servicio, siempre que se dispusiera de la misma.

d) No entregar el recibo o factura del servicio prestatado a las personas usuarias, si estas lo solicitaran, o entregarles un recibo o factura que no cumpla los requisitos establecidos por la normativa de aplicación.

e) El incumplimiento por las personas usuarias de los deberes especificados en los puntos b y d del artículo 24 de la presente ley.

f) La carencia de cambio de moneda metálica o billetes hasta la cantidad que esté reglamentariamente establecida o la ausencia de medios de pago telemáticos.

g) No exponer al público los cuadros de tarifas autorizados o tenerlos en lugares no visibles.

h) El descuido en el aseo personal o falta de limpieza en el interior o exterior del vehículo.

i) El trato desconsiderado o vejatorio a las personas usuarias del taxi.

j) Cualquier infracción de las que tienen consideración de graves cuando por su naturaleza, ocasión o circunstancias no haya ser calificada como grave.

CAPÍTULO III De las sanciones

Artículo 34. Sanciones

1. Las infracciones leves se sancionarán con multas de hasta 400 euros; las graves, con multa desde 401 hasta 2.000 euros; y las muy graves, con multa desde 2.001 hasta 6.000 euros y la posibilidad de declarar la extinción del título administrativo habilitante.

2. Les sancions hauran de ser adequades a la gravetat del fet constitutiu de la infracció. La graduació de la sanció considerarà especialment els criteris següents:

- El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.
- La continuïtat o persistència en la conducta infractora.
- La reincidència per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així haja sigut declarat per resolució ferma en via administrativa.
- Els danys i perjudicis ocasionats a l'usuari, al servei del taxi i a la imatge pública dels taxistes que el presten.

3. Quan ho justifique la deguda adequació entre la sanció que haja d'aplicar-se amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per a resoldre podrà imposar la sanció en el grau inferior.

4. Quan de la comissió d'una infracció derive necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'haurà d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.

5. Les sancions anteriors s'entenen sense perjudici, si és el cas, de la possibilitat de declarar l'extinció de l'autorització, en els casos en què aquesta pertoque, per incomplir les condicions que en van justificar l'atorgament, o les que resulten necessàries per a l'exercici de l'activitat.

6. La comissió d'una infracció lleu podrà portar annexa la suspensió temporal de la llicència durant un termini de quinze dies, en les greus, de tres a sis mesos i, en les molt greus, de fins a un any.

7. Podrà ordenar-se la immobilització d'un vehicle quan siguen detectades conductes infractores en què concórreguen circumstàncies que puguen comportar perill per a la seguretat.

Article 35. Sancions accessòries

1. Com a sanció accessòria, es podrà suspendre l'habilitació per a ser titular d'autorització o per a conduir un taxi, en cas de reincidència en la comissió d'alguna infracció de les contingudes en aquesta llei.

2. Aquesta suspensió podrà ser de fins a tres mesos en cas d'una primera reincidència, de fins a sis mesos a la segona, de fins a un any en la tercera i de revocació definitiva a la quarta o successives reincidències, que comportaran la pèrdua de l'habilitació per a ser titular d'autorització de taxi o de conductor en els següents sis anys.

3. De les sancions per reincidència en les infraccions previstes en aquest article serà responsable subsidiari el titular de l'autorització i vehicle conduït.

Article 36. Competència per a la imposició de sancions

1. La competència per a la imposició de les sancions previstes en la present llei respecte a la prestació dels serveis urbans de taxi correspondrà als òrgans que expressament determinen els ajuntaments.

2. La competència per a la imposició de sancions previstes en la present llei respecte als serveis supramunicipals i interurbans de taxi correspondrà al director general competent en matèria de transports.

CAPÍTOL IV

Procediment sancionador i prescripció

Article 37. Mesures cautelars per la comissió de les infraccions previstes en l'article 31.a, b i c

1. Mesures cautelars

a) Quan es detecten infraccions que consistisquen en la prestació d'un transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme sense disposar de l'autorització, llicència o habilitació administrativa pertinents, independentment que les persones responsables tinguen la residència en territori espanyol o disposen de la documentació acreditativa de la identitat, s'immobilitzarà immediatament el vehicle.

En el cas que el vehicle siga d'una empresa d'arrendament de vehicles sense conductor i així conste en el seu permís de circulació o en la documentació que l'administració competent en matèria de trànsit i circulació viària considere equivalent, el vehicle no s'immobilitzarà, sinó que els serveis d'inspecció, els agents de vigilància del transport per carretera o la policia local, en l'àmbit de les seues pròpies competències

2. Las sanciones deberán ser adecuadas a la gravedad del hecho constitutivo de la infracción. La graduación de la sanción considerará especialmente los siguientes criterios:

- El grado de culpabilidad o la existencia de intencionalidad.
- La continuidad o persistencia en la conducta infractora.
- La reincidencia por comisión en el término de un año de más de una infracción de la misma naturaleza, cuando así haya sido declarado por resolución firme en via administrativa.
- Los daños y perjuicios ocasionados al usuario, al servicio del taxi y a la imagen pública de los taxistas que lo prestan.

3. Cuando lo justifique la debida adecuación entre la sanción que deba aplicarse con la gravedad del hecho constitutivo de la infracción y las circunstancias concurrentes, el órgano competente para resolver podrá imponer la sanción en el grado inferior.

4. Cuando de la comisión de una infracción derive necesariamente la comisión de otra u otras, se deberá imponer únicamente la sanción correspondiente a la infracción más grave cometida.

5. Las sanciones anteriores se entienden sin perjuicio, en su caso, de la posibilidad de declarar la extinción de la autorización, en los casos en que esta proceda, por incumplir las condiciones que justificaron su otorgamiento, o las que resulten necesarias para el ejercicio de la actividad.

6. La comisión de una infracción leve podrá llevar aneja la suspensión temporal de la licencia durante un plazo de quince días, en las graves, de tres a seis meses y, en las muy graves, de hasta un año.

7. Podrá ordenarse la inmovilización de un vehículo cuando sean detectadas conductas infractoras en las que concurren circunstancias que puedan entrañar peligro para la seguridad.

Artículo 35. Sanciones accesorias

1. Como sanción accesoria, se podrá suspender la habilitación para ser titular de autorización o para conducir un taxi, en caso de reincidencia en la comisión de alguna infracción de las contenidas en esta ley.

2. Esta suspensión podrá ser de hasta tres meses en caso de una primera reincidencia, de hasta seis meses a la segunda, de hasta un año en la tercera y de revocación definitiva a la cuarta o sucesivas reincidencias, que llevarán aparejadas la pérdida de la habilitación para ser titular de autorización de taxi o de conductor en los siguientes seis años.

3. De las sanciones por reincidencia en las infracciones previstas en este artículo será responsable subsidiario el titular de la autorización y vehículo conducido.

Artículo 36. Competencia para la imposición de sanciones

1. La competencia para la imposición de las sanciones previstas en la presente ley respecto a la prestación de los servicios urbanos de taxi correspondrá a los órganos que expresamente determinen los ayuntamientos.

2. La competencia para la imposición de sanciones previstas en la presente ley respecto a los servicios supramunicipales e interurbanos de taxi correspondrá al director general competente en materia de transportes.

CAPÍTULO IV

Procedimiento sancionador y prescripción

Artículo 37. Medidas cautelares por la comisión de las infracciones previstas en el artículo 31.a, b y c

1. Medidas cautelares

a) Cuando se detecten infracciones que consistan en la prestación de un transporte público discrecional de viajeros en vehículos de turismo sin disponer de la pertinente autorización, licencia o habilitación administrativa, independientemente de que las personas responsables tengan la residencia en territorio español o dispongan de la documentación acreditativa de la identidad, se inmovilizará inmediatamente el vehículo.

En caso de que el vehículo sea de una empresa de arrendamiento de vehículos sin conductor y así conste en su permiso de circulación o en la documentación que la administración competente en materia de tráfico y circulación viaria considere equivalente, el vehículo no se inmovilizará, sino que los servicios de inspección, los agentes de vigilancia del transporte por carretera o la policía local, en el ámbito de sus pro-

es, retindran el vehicle i, en un termini de vint-i-quatre hores, ho comunicaran a l'empresa arrendadora propietària del vehicle perquè el retire.

b) Els serveis d'inspecció, els agents de vigilància del transport per carretera o la policia local, en l'àmbit de les seues pròpies competències, fixaran provisionalment la quantia de la multa.

c) L'import provisional de la quantia de la multa haurà de ser entregat en el moment de la denúncia, en concepte de dipòsit, en moneda de curs legal a Espanya. L'autoritat o l'agent denunciador haurà d'entregar al denunciat l'escrit de denúncia i el rebut de dipòsit de la quantitat corresponent.

Si la persona denunciada no fa efectiu el dipòsit de l'import de la multa en el moment de la denúncia, se li permetrà, d'acord amb el que disposa normativa de l'Estat respecte d'això, que assenyalara una persona o entitat que constituïska caució suficient per l'import del cinquanta per cent de la quantia de la sanció fixada provisionalment.

d) La quantitat serà entregada de resultes de la resolució definitiva que adopte l'autoritat competent, a la qual es remetrà aquesta quantitat junt amb l'escrit de denúncia.

e) Si es deixa sense efecte la denúncia o es redueix l'import de la multa, es posarà a disposició de la persona interessada, o del seu representant, la quantitat que en cada cas pertoque.

f) El vehicle s'immobilitzarà en un lloc que reunisca les condicions de seguretat suficients i que garantisca l'efectivitat de la mesura presa.

g) A aquest efecte, els membres de la inspecció del transport terrestre, o els agents de les forces actuants que legalment en tenen atribuïda la vigilància, hauran de retenir la documentació del vehicle fins que s'haja fet efectiu l'import provisional de la sanció o es constituïska un dipòsit o una caució del cinquanta per cent del dit import.

En tot cas, seran responsabilitat de la persona denunciada la custòdia del vehicle i les seues pertinences i les despeses que aquesta immobilització puga ocasionar, així com buscar els mitjans alternatius necessaris per a fer arribar les persones viatgeres a la seua destinació. Si no ho fa, l'administració pot establir les mesures esmentades, i les despeses que generen seran a càrrec de la persona denunciada, sense que es puga alçar la immobilització del vehicle fins que les abone.

h) En cap cas podrà tornar-se la documentació del vehicle o deixar sense efecte la mesura cautelar d'immobilització del vehicle fins que no es faça efectiu l'import provisional de la sanció o es constituïska un dipòsit o una caució del cinquanta per cent del dit import.

2. Dipòsit del vehicle

a) Els vehicles dipositats per haver sigut immobilitzats per alguna de les causes previstes en aquest règim de mesures cautelars que no siguen retirats per les persones titulars de drets sobre aquests, podran ser objecte de les mesures previstes en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, modificada per la Llei 9/2013, de 4 de juliol, i en el seu reglament de desplegament.

b) En el moment d'ordenar la immobilització i el dipòsit del vehicle, l'administració haurà d'advertir la persona interessada d'aquesta possibilitat.

3. Actuacions inspectores

a) Sense perjudici de les dades que siguen obligatòries, en el butlletí de denúncia o en l'acta amb el resultat de l'actuació inspectora, s'adjuntarà un informe complementari amb la descripció de les circumstàncies de la comissió de la infracció i de les actuacions dutes a terme durant la inspecció.

b) Les actes alçades per la inspecció i els butlletins de denúncia formalitzats pels agents de l'autoritat han de reflectir amb claredat i precisió els antecedents i les circumstàncies dels fets o les activitats que constitueixen l'objecte de la denúncia, així com les disposicions que, si és procedent, es consideren infringides.

c) Les actes i els butlletins de denúncia alçats pels agents de l'autoritat donaran fe en via administrativa dels fets constatats, si no hi ha prova en contra. La persona titular de l'activitat, el seu representant legal o, en cas d'absència, qui conduïska el vehicle denunciador, podrà firmar aquestes actes i aquests butlletins. La firma de qualsevol de les persones indicades no implicarà l'acceptació del contingut. La negativa a firmar l'acta o el butlletí de denúncia no suposarà en cap cas la para-

pias competències, retendrán el vehicle y, en un plazo de veinticuatro horas, lo comunicarán a la empresa arrendadora propietaria del vehicle para que proceda a retirarlo.

b) Los servicios de inspección, los agentes de vigilancia del transporte por carretera o la policia local, en el ámbito de sus propias competencias, fijarán provisionalmente la cuantía de la multa.

c) El importe de provisional de la cuantía de la multa deberá ser entregado en el momento de la denuncia, en concepto de depósito, en moneda de curso legal en España. La autoridad o el agente denunciante deberá entregar al denunciado el escrito de denuncia y el recibo de depósito de la cantidad correspondiente.

Si la persona denunciada no hace efectivo el depósito del importe de la multa en el momento de la denuncia, se le permitirá, de acuerdo con lo dispuesto en normativa del Estado al respecto, que señale una persona o entidad que constituya caución suficiente por el importe del cincuenta por ciento de la cuantía de la sanción fijada provisionalmente.

d) La cantidad será entregada a resultados de la resolución definitiva que adopte la autoridad competente, a la que se remitirá esta cantidad junto con el escrito de denuncia.

e) Si se dejase sin efecto la denuncia o se redujera el importe de la multa, se pondrá a disposición de la persona interesada, o de su representante, la cantidad que en cada caso proceda.

f) El vehículo se inmovilizará en un lugar que reúna las condiciones de seguridad suficientes y que garantice la efectividad de la medida tomada.

g) A estos efectos, los miembros de la inspección del transporte terrestre, o los agentes de las fuerzas actuantes que legalmente tienen atribuida la vigilancia, deberán retener la documentación del vehicle hasta que se haya hecho efectivo el importe provisional de la sanción o se constituya un depósito o una caución del cincuenta por ciento de dicho importe.

En todo caso, serán responsabilidad de la persona denunciada la custodia del vehicle y sus pertenencias y los gastos que dicha inmovilización pueda ocasionar, así como buscar los medios alternativos necesarios para hacer llegar a las personas viajeras a su destino. De no hacerlo, la administración puede establecer dichas medidas, y los gastos que generen correrán por cuenta de la persona denunciada, sin que se pueda levantar la inmovilización del vehicle hasta que los abone.

h) En ningún caso podrá devolverse la documentación del vehicle o dejar sin efecto la medida cautelar de inmovilización del vehicle hasta que no se haga efectivo el importe provisional de la sanción o se constituya un depósito o una caución del cincuenta por ciento de dicho importe.

2. Dipòsit del vehicle

a) Los vehículos depositados por haber sido inmovilizados por alguna de las causas previstas en este régimen de medidas cautelares que no sean retirados por las personas titulares de derechos sobre los mismos, podrán ser objeto de las medidas previstas en la Ley 16/1987, de 30 de julio, de ordenación de los transportes terrestres, modificada por la Ley 9/2013, de 4 de julio, y en su reglamento de desarrollo.

b) En el momento de ordenar la inmovilización y el depósito del vehicle, la administración deberá advertir a la persona interesada de esta posibilidad.

3. Actuaciones inspectoras

a) Sin perjuicio de los datos que sean obligatorios, en el boletín de denuncia o en el acta con el resultado de la actuación inspectora, se adjuntará un informe complementario con la descripción de las circunstancias de la comisión de la infracción y de las actuaciones llevadas a cabo durante la inspección.

b) Las actas levantadas por la inspección y los boletines de denuncia formalizados por los agentes de la autoridad tienen que reflejar con claridad y precisión los antecedentes y las circunstancias de los hechos o las actividades que constituyen el objeto de la misma, así como las disposiciones que, si procede, se consideran infringidas.

c) Las actas y los boletines de denuncia levantados por los agentes de la autoridad darán fe en vía administrativa de los hechos constatados, si no hay prueba en contra. La persona titular de la actividad, su representante legal o, en caso de ausencia, quien conduzca el vehicle denunciado, podrá firmar estas actas y estos boletines. La firma de cualquiera de las personas indicadas no implicará la aceptación del contenido. La negativa a firmar el acta o el boletín de denuncia no supondrá en ningún

lització o l'arxiu de les possibles actuacions posteriors motivades pel contingut d'aquesta acta o aquest butlletí.

d) En tot cas, els informes complementaris hauran de motivar suficientment, si és procedent, la incoació del corresponent expedient sancionador.

Article 38. Procediment sancionador

1. El procediment per a la imposició de les sancions previstes en aquesta llei s'ajustarà a les normes específiques que s'hi estableixen i a les que reglamentàriament s'assenyalen. En allò no previst en les normes esmentades caldrà ajustar-se al que estableixen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del sector públic.

2. El termini dins del qual ha de notificar-se la resolució del procediment sancionador és d'un any des de la data de l'acord d'incoació del corresponent expedient sancionador, sense que, en cap cas, pugua entendre's iniciat aquell procediment per mitjà de la formulació del butlletí de denúncia corresponent.

Una vegada transcorregut aquest termini, ha d'acordar-se la caducitat del procediment i l'arxivament de totes les actuacions, sense perjudici de la possibilitat d'iniciar un nou procediment sancionador, si no han prescrit la infracció o infraccions comeses.

3. El procediment per a la imposició de les sancions previstes en aquesta llei s'iniciarà d'ofici per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

No obstant això, les denúncies formulades pels serveis d'inspecció del transport terrestre o per les forces encarregades de la vigilància del transport en carretera o per la policia local amb competència per a això, entregades en l'acte a la persona denunciada, constituïran la iniciació del procediment sancionador i la notificació de la denúncia, sempre que aquella pague voluntàriament la sanció en aquest mateix moment. Aquest pagament tindrà les mateixes conseqüències que les establides en el procediment ordinari. El pagament esmentat haurà d'efectuar-se en metàl·lic en euros o utilitzant una targeta de crèdit.

4. Iniciat el procediment sancionador, si la persona infractora reconeix la seua responsabilitat abans que es dicte la resolució, la quantia de la sanció pecuniària inicialment proposta es reduirà en un cinquanta per cent. En aquest cas, el pagament de la sanció pecuniària abans que es dicte la resolució sancionadora implicarà la conformitat amb els fets denunciats i la renúncia o el desistiment de qualsevol acció o recurs en via administrativa i la terminació del procediment, havent, no obstant això, de dictar-se una resolució expressa.

5. En l'execució de les sancions caldrà ajustar-se a la regulació del procediment sancionador del títol IV de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a la normativa sobre recaptació de tributs.

6. El pagament de les sancions pecuniàries imposades per resolució que pose fi a la via administrativa serà requisit necessari per tal que pertoque la realització del visat obligatori, la rehabilitació, la reactivació, l'alçament de la suspensió i la transmissió d'autoritzacions previstos en la present llei.

Article 39. Prescripció de les infraccions i sancions

1. Les infraccions i sancions molt greus prescriuran al cap de tres anys; les greus, als dos anys; i les lleus, a l'any.

2. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comès i, el de les sancions, des de l'endemà del dia en què haja adquirit ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció.

3. Interromprà la prescripció de la infracció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reiniciarà el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

En el cas de les sancions, la prescripció s'interromprà amb la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i tornarà a transcórrer el termini si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per causa imputable a l'infractor.

caso la paralización o el archivo de las posibles actuaciones posteriores motivadas por el contenido de esta acta o este boletín.

d) En todo caso, los informes complementarios tendrán que motivar suficientemente, si procede, la incoación del correspondiente expediente sancionador.

Artículo 38. Procedimiento sancionador

1. El procedimiento para la imposición de las sanciones previstas en esta ley se ajustará a las normas específicas que en ella se establecen y a las que reglamentariamente se señalen. En lo no previsto en dichas normas se estará a lo establecido en la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, y en la Ley 40/2015, de 1 de octubre, del sector público.

2. El plazo dentro del cual debe notificarse la resolución del procedimiento sancionador es de un año desde la fecha del acuerdo de incoación del correspondiente expediente sancionador, sin que, en ningún caso, pueda entenderse iniciado aquel procedimiento mediante la formulación del correspondiente boletín de denuncia.

Una vez transcurrido dicho plazo, debe acordarse la caducidad del referido procedimiento y el archivo de todas las actuaciones, sin perjuicio de la posibilidad de iniciar un nuevo procedimiento sancionador, si no hubiesen prescrito la infracción o infracciones cometidas.

3. El procedimiento para la imposición de las sanciones previstas en esta ley se iniciará de oficio por acuerdo del órgano competente, bien por propia iniciativa o como consecuencia de una orden superior, a petición razonada de otros órganos o por denuncia.

No obstante, las denuncias formuladas por los servicios de inspección del transporte terrestre o por las fuerzas encargadas de la vigilancia del transporte en carretera o por la policía local con competencia para ello, entregadas en el acto a la persona denunciada, constituirán la iniciación del procedimiento sancionador y la notificación de la denuncia, siempre que aquella pague voluntariamente la sanción en ese mismo momento, teniendo este pago las mismas consecuencias que las establecidas en el procedimiento ordinario. El referido pago deberá efectuarse en metálico en euros o utilizando una tarjeta de crédito.

4. Iniciado el procedimiento sancionador, si la persona infractora reconoce su responsabilidad con anterioridad a que se dicte la resolución, la cuantía de la sanción pecuniaria inicialmente propuesta se reducirá en un cincuenta por ciento. En este caso, el pago de la sanción pecuniaria con anterioridad a que se dicte la resolución sancionadora implicará la conformidad con los hechos denunciados y la renuncia o desistimiento de cualquier acción o recurso en vía administrativa y la terminación del procedimiento, debiendo, no obstante, dictarse una resolución expresa.

5. En la ejecución de las sanciones se atenderá a la regulación del procedimiento sancionador del título IV de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, y a la normativa sobre recaudación de tributos.

6. El pago de las sanciones pecuniarias impuestas por resolución que ponga fin a la vía administrativa será requisito necesario para que proceda la realización del visado obligatorio, la rehabilitación, la reactivación, el levantamiento de la suspensión y la transmisión de autorizaciones contemplados en la presente ley.

Artículo 39. Prescripción de las infracciones y sanciones

1. Las infracciones y sanciones muy graves prescribirán a los tres años; las graves, a los dos años; y las leves, al año.

2. El plazo de prescripción de las infracciones comenzará a contarse desde el día en que la infracción se hubiera cometido y, el de las sanciones, desde el día siguiente a aquel en que hubiera adquirido firmeza la resolución por la que se impone la sanción.

3. Interrumpirá la prescripción de la infracción la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento sancionador, reiniciándose el plazo de prescripción si el expediente sancionador estuviera paralizado durante más de un mes por causa no imputable al presunto responsable.

En el caso de las sanciones, la prescripción se interrumpirá con la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento de ejecución, volviendo a transcurrir el plazo si dicho procedimiento estuviera paralizado durante más de un mes por causa imputable al infractor.

Article 40. Multes coercitives

L'autoritat competent podrà imposar multes coercitives quan persistisca la conducta infractora i no s'atenga el requeriment perquè cesse. Les reiterarà cada lapse de temps que siga suficient per a complir allò ordenat. Les multes coercitives no excediran, cadascuna d'elles, el cinquanta per cent de la sanció fixada per a la infracció comesa.

La multa coercitiva és independent de les sancions que es puguen imposar amb tal caràcter i compatible amb elles.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Mesures de creació de noves autoritzacions de taxi per a vehicles adaptats per a persones de mobilitat reduïda

Si transcorreguts dos anys des de l'entrada en vigor de la present llei no s'ha aconseguit el cinc per cent, o fracció, de vehicles adaptats en un àmbit determinat, l'administració competent podrà establir mesures tendents a suplir aquesta deficiència, com poden ser condicionar-ne la transmissió de les autoritzacions, o permetre la realització de serveis a persones de mobilitat reduïda a taxis amb vehicles adaptats d'àmbits pròxims.

Segona. Àrees de prestació conjunta existents a l'entrada en vigor de la llei

Les àrees de prestació conjunta ja creades a l'entrada en vigor de la present llei tenen el caràcter permanent i definitiu establert en l'article 20, sense perjudici de la possibilitat d'ampliar-les. L'autorització d'àrea corresponent, en totes les àrees, habilitarà per a la prestació de serveis dins de l'àrea, en els termes de l'article 6.

Tercera. Limitacions en l'atorgament d'autoritzacions d'arrendament de vehicles amb conductor

En l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, els òrgans competents per a atorgar autoritzacions d'arrendament de vehicles amb conductor (VTC) denegaran les sol·licituds de noves autoritzacions quan la relació entre el nombre de les existents en aquesta comunitat i el de les de transport públic de viatgers en vehicles de turisme (taxi) domiciliades en aquest mateix territori siga superior a una d'aquelles per cada trenta d'aquestes.

Quarta. Innovacions tecnològiques

1. Les administracions competents en la matèria, amb la participació de les associacions representatives del sector, han de promoure la incorporació progressiva del servei de taxi de vehicles equipats amb motors adaptats per a funcionar amb combustibles menys contaminants o elèctrics, per a reduir significativament les emissions a l'atmosfera de gasos i altres elements contaminants.

2. Així mateix, promouran la reducció progressiva d'emissions sonores dels vehicles i l'optimització del reciclatge dels materials utilitzats.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. De les persones físiques titulars de diverses autoritzacions de taxi

Els actuals titulars d'autoritzacions per a més d'un taxi disposaran d'un termini de dos anys per a transmetre a una persona física, en els termes de l'article 6.2, que complisca els requisits establerts, totes aquelles autoritzacions de taxi superiors a una. Transcorregut el termini, s'entendran revocades les d'excés, amb dret a conservar la més antiga.

No obstant això, amb l'objectiu d'aconseguir el percentatge d'un cinc per cent, o fracció, de vehicles adaptats en el corresponent àmbit, els seus titulars podran mantenir a nom seu dues de les autoritzacions en excés, fins que incórreguen en algun dels supòsits de transmissió obligatòria de l'autorització previstos en el punt 2 de l'article 11, si en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei adscriuen:

Artículo 40. Multas coercitivas

La autoridad competente podrá imponer multas coercitivas cuando persista la conducta infractora y no se atiende el requerimiento para que cese, reiterándolas cada lapso de tiempo que sea suficiente para cumplir lo ordenado. Las multas coercitivas no excederán, cada una de ellas, del cincuenta por ciento de la sanción fijada para la infracción cometida.

La multa coercitiva es independiente de las sanciones que se puedan imponer con tal carácter y compatible con las mismas.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Medidas de creación de nuevas autorizaciones de taxi para vehículos adaptados para personas de movilidad reducida

Si transcurridos dos años desde la entrada en vigor de la presente ley no se hubiera alcanzado el cinco por ciento, o fracción, de vehículos adaptados en un ámbito determinado, la administración competente podrá establecer medidas tendentes a suplir esta deficiencia, como pudiera ser condicionar la transmisión de las autorizaciones, o permitir la realización de servicios a personas de movilidad reducida a taxis con vehículos adaptados de ámbitos próximos.

Segunda. Áreas de prestación conjunta existentes a la entrada en vigor de la ley

Las áreas de prestación conjunta ya creadas a la entrada en vigor de la presente ley tienen el carácter permanente y definitivo establecido en el artículo 20, sin perjuicio de la posibilidad de ampliación de las mismas. La autorización de área correspondiente, en todas las áreas, habilitará para la prestación de servicios dentro del área, en los términos del artículo 6.

Tercera. Limitaciones en el otorgamiento de autorizaciones de arrendamiento de vehículos con conductor

En el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana, los órganos competentes para otorgar autorizaciones de arrendamiento de vehículos con conductor (VTC) denegarán las solicitudes de nuevas autorizaciones cuando la relación entre el número de las existentes en esta comunidad y el de las de transporte público de viajeros en vehículos de turismo (taxi) domiciliadas en este mismo territorio sea superior a una de aquellas por cada treinta de estas.

Cuarta. Innovaciones tecnológicas

1. Las administraciones competentes en la materia, con la participación de las asociaciones representativas del sector, han de promover la incorporación progresiva del servicio de taxi de vehículos equipados con motores adaptados para funcionar con combustibles menos contaminantes o eléctricos, para reducir significativamente las emisiones a la atmósfera de gases y otros elementos contaminantes.

2. Asimismo, promoverán la reducción progresiva de emisiones sonoras de los vehículos y la optimización del reciclaje de los materiales utilizados.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. De las personas físicas titulares de varias autorizaciones de taxi

Los actuales titulares de autorizaciones para más de un taxi dispondrán de un plazo de dos años para transmitir a una persona física, en los términos del artículo 6.2, que cumpla los requisitos establecidos, todas aquellas autorizaciones de taxi que excedan de una. Transcurrido el plazo, se entenderán revocadas las de exceso, con derecho a conservar la más antigua.

No obstante, con el objetivo de alcanzar el porcentaje de un cinco por ciento, o fracción, de vehículos adaptados en el correspondiente ámbito, sus titulares podrán mantener a su nombre dos de las autorizaciones en exceso, hasta que incurran en alguno de los supuestos de transmisión obligatoria de la autorización previstos en el punto 2 del artículo 11, si en el plazo de seis meses desde la entrada en vigor de la presente ley adscriben:

– A la primera autorització de taxi en excés un vehicle adaptat, de manera permanent i definitiva, d'entre cinc i set places, inclòs conductor, del qual disposen de manera efectiva, en els termes d'aquesta llei.

– A la segona autorització de taxi en excés o bé un vehicle adaptat o bé un vehicle elèctric, de manera permanent i definitiva, d'entre cinc i set places, inclòs conductor, del qual disposen de manera efectiva, en els termes d'aquesta llei.

Segona. De les persones jurídiques titulars de diverses autoritzacions de taxi

Les persones jurídiques titulars d'autoritzacions de taxi obtingudes amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 6/2011, d'1 d'abril, de la Generalitat, de la Comunitat Valenciana, disposaran, així mateix, d'un termini de dos anys per a la seua transmissió a una persona física, en els termes de l'article 6.2, que complisca els requisits establits, transcorregut el qual s'entendran revocades.

Tercera. Del règim transitori dels procediments

Als procediments ja iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, no els serà aplicable i es regiran per la normativa anterior.

Quarta. De la incorporació de mitjans de pagament telemàtics

La incorporació en els vehicles de mitjans de pagament telemàtics per al cobrament dels serveis a les persones viatgeres, haurà de realitzar-se en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor de la llei. En el cas d'impressores per a l'expedició automàtica de rebuts o justificants, el termini serà d'un any des de l'entrada en vigor de la llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa aquesta llei i, en particular, les següents:

a) De la Llei 6/2011, d'1 d'abril, de la Generalitat, de mobilitat de la Comunitat Valenciana, els articles següents o disposicions: 4, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 95 bis, 99 bis, 100, 103.4, 103 bis, 110.2, les disposicions addicionals primera i quarta i les disposicions transitòries tercera i setèma.

b) L'apartat quart de la disposició addicional quarta de la Llei 10/1998, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat.

c) Els articles 46 i 47 de la Llei 10/2006, de 26 de desembre de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, sobre regulació del servei el taxi en les àrees de prestació conjunta de la Comunitat Valenciana.

2. Segueixen vigents, en allò que no s'oposen a aquesta llei:

a) El Decret 61/2014, de 17 d'abril, del Consell, pel qual es regula el Consell del Taxi de la Comunitat Valenciana, fins a la implantació d'òrgans consultius a què es refereix l'article 27 d'aquesta llei.

b) El Decret 18/1985, de 23 de febrer, del Consell, de creació d'àrees de prestació conjunta per a serveis de transport públic de viatgers en automòbils de turisme.

c) L'ordre de 31 de juliol de 1985 de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, per la qual es regula l'arreglada de passatgers pels serveis de transport públic de viatgers en vehicles de turisme.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Modificació de l'article 96 de la Llei 6/2011, d'1 d'abril, de mobilitat de la Comunitat Valenciana

Es modifica l'article 96 de la Llei 6/2011, d'1 d'abril, de mobilitat de la Comunitat Valenciana, que queda redactat en els termes següents:

– A la primera autorización de taxi en exceso un vehículo adaptado, de manera permanente y definitiva, de entre cinco y siete plazas, incluido conductor, del que dispongan de manera efectiva, en los términos de la presente ley.

– A la segunda autorización de taxi en exceso o bien un vehículo adaptado o bien un vehículo eléctrico, de manera permanente y definitiva, de entre cinco y siete plazas, incluido conductor, del que dispongan de manera efectiva, en los términos de la presente ley.

Segunda. De las personas jurídicas titulares de varias autorizaciones de taxi

Las personas jurídicas titulares de autorizaciones de taxi obtenidas con anterioridad a la entrada en vigor de la Ley 6/2011, de 1 de abril, de la Generalitat, de la Comunitat Valenciana, dispondrán, asimismo, de un plazo de dos años para su transmisión a una persona física, en los términos del artículo 6.2, que cumpla los requisitos establecidos, transcurrido el cual se entenderán revocadas.

Tercera. Del régimen transitorio de los procedimientos

A los procedimientos ya iniciados antes de la entrada en vigor de esta ley no les será de aplicación la misma, rigiéndose por la normativa anterior.

Cuarta. De la incorporación de medios de pago telemáticos

La incorporación en los vehículos de medios de pago telemáticos para el cobro de los servicios a las personas viajeras, deberá realizarse en el plazo de dos meses desde la entrada en vigor de la ley. En el caso de impresoras para la expedición automática de recibos o justificantes, el plazo será de un año desde la entrada en vigor de la ley.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única

1. Quedan derogadas cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan a lo dispuesto en la presente ley y, en particular, las siguientes:

a) De la ley 6/2011, de 1 de abril, de la Generalitat, de movilidad de la Comunitat Valenciana, los siguientes artículos o disposiciones: 4, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 95 bis, 99 bis, 100, 103.4, 103 bis, 110.2, las disposiciones adicionales primera y cuarta y las disposiciones transitorias tercera y séptima.

b) El apartado cuarto de la disposición adicional cuarta de la Ley 10/1998, de 28 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat.

c) Los artículos 46 y 47 de la ley 10/2006, de 26 de diciembre de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat, sobre regulación del servicio el taxi en las áreas de prestación conjunta de la Comunitat Valenciana.

2. Siguen vigentes, en lo que no se opongan a la presente ley:

a) El Decreto 61/2014, de 17 de abril, del Consell, por el que se regula el Consejo del Taxi de la Comunitat Valenciana, hasta la implantación de órganos consultivos a los que se refiere el artículo 27 de esta ley.

b) El Decreto 18/1985, de 23 de febrero, del Consell, de creación de áreas de prestación conjunta para servicios de transporte público de viajeros en automóviles de turismo.

c) La Orden de 31 de julio de 1985 de la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes, por la que se regula la recogida de pasajeros por los servicios de transporte público de viajeros en vehículos de turismo.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Modificación del artículo 96 de la Ley 6/2011, de 1 de abril, de movilidad de la Comunitat Valenciana

Se modifica el artículo 96 de la Ley 6/2011, de 1 de abril, de movilidad de la Comunitat Valenciana, que queda redactado en los siguientes términos:

«Article 96. Les infraccions de les normes regulades en relació amb els serveis de transport de viatgers es classifiquen en molt greus, greus i lleus. Les infraccions en matèria de compatibilitat de les infraestructures de transport amb l'entorn es classifiquen en molt greus i greus.»

Segona. Supletorietat

Per a allò no previst en aquesta llei, serà supletòria la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres i el reglament que la desenvolupa.

Tercera. De l'adaptació de la normativa local

Els ajuntaments de la Comunitat Valenciana els municipis dels quals no formen part d'àrees de prestació conjunta actualitzaran les seues ordenances sobre el servei de taxi i les ajustaran als termes de la present llei en el termini d'un any.

Quarta. Del règim tarifari

La conselleria competent en matèria de transports ajustarà el règim tarifari del taxi als criteris establits en la present llei en el termini de sis mesos a partir de la seua entrada en vigor.

Cinquena. Habilitació per al desplegament reglamentari

Es faculta al Consell perquè, amb audiència prèvia a les organitzacions representatives del sector del taxi, dicte les normes de desplegament d'aquesta llei, especialment el reglament aplicable als serveis del taxi que aquesta llei preveu, en un termini no superior a un any.

Sisena. Actualització de la quantia de les sancions

Es faculta el Consell, a proposta de la persona titular de la conselleria competent en matèria de transport, per a actualitzar l'import de les sancions establides per la present llei d'acord amb l'evolució de les circumstàncies socioeconòmiques.

Setena. Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans i totes les ciutadanes, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 8 de novembre de 2017

El president de la Generalitat
XIMO PUIG I FERRER

«Artículo 96. Las infracciones de las normas reguladas en relación con los servicios de transporte de viajeros se clasifican en muy graves, graves y leves. Las infracciones en materia de compatibilidad de las infraestructuras de transporte con el entorno se clasifican en muy graves y graves.»

Segunda. Supletoriedad

Para lo no previsto en esta ley, será supletoria la Ley 16/1987, de 30 de julio, de ordenación de los transportes terrestres y el reglamento que la desarrolla.

Tercera. De la adaptación de la normativa local

Los ayuntamientos de la Comunitat Valenciana, cuyos municipios no formen parte de áreas de prestación conjunta, actualizarán sus ordenanzas sobre el servicio de taxi, ajustándolas a los términos de la presente ley, en el plazo de un año.

Cuarta. Del régimen tarifario

La conselleria competente en materia de transportes ajustará el régimen tarifario del taxi a los criterios establecidos en la presente ley en el plazo de seis meses a partir de la entrada en vigor de la presente ley.

Quinta. Habilitación para el desarrollo reglamentario

Se faculta al Consell para que, previa audiencia a las organizaciones representativas del sector del taxi, dicte las normas de desarrollo de la presente ley, especialmente el reglamento aplicable a los servicios del taxi que esta ley prevé, en un plazo no superior a un año.

Sexta. Actualización de la cuantía de las sanciones

Se faculta al Consell, a propuesta de la persona titular de la conselleria competente en materia de transporte, para actualizar el importe de las sanciones establecidas por la presente ley de acuerdo con la evolución de las circunstancias socioeconómicas.

Séptima. Entrada en vigor

La presente ley entrará en vigor el día siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordene que todos los ciudadanos y todas las ciudadanas, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

València, 8 de noviembre de 2017

El president de la Generalitat
XIMO PUIG I FERRER